

ГОСПОДЬ БЛИЗЬКИЙ

«Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст» (Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 11 Листопад 2015

Щомісячна християнська газета

www.lifefsource.com.ua

«Господь зламаносердим близький, і впокорених духом спасає» (Пс. 33:19).

СЕКРЕТИ НАДЗВИЧАЙНИХ ЛЮДЕЙ

3

Їм ніколи не нудно, життя для них – це пригода, і вони хочуть зробити інших його частиною. Це не означає, що в них немає проблем, вони просто сприймають їх як тимчасові труднощі. Якщо щось пішло не так, просто подумайте, що наступний день буде кращим, ніж цей.

КОЛИ БУЛО СТВОРЕНЕ СВІТЛО?

6

Це світло не було звичайним світлом у нашому розумінні цього слова, оскільки джерело світла – Сонце, яке ми сьогодні бачимо, – було створене пізніше. Це було особливе світло, яке розганяло первісну темряву і створювало необхідні умови для майбутньої появи всілякого органічного життя на Землі.

МОЯ НАРЕЧЕНА – ЗАМКНЕНИЙ САДОК

10

Шлюбна умова – це заповіт не просто між двома: нареченим та нареченою, а між трьома! Третім є Сам Автор шлюбу! З моменту укладення цього заповіту молоді подружжя перебуває під особливою опікою величного Подателя всіх благ. Укладення цього заповіту відбувається саме під час вінчання.

УНІКАЛЬНІ НАТУРАЛЬНІ ПРОДУКТИ

11

Більшість людей під час хвороб вживають антибіотики з аптеки. На жаль, багато з них вбивають деякі потрібні бактерії в кишечнику. Організм може самостійно боротися з багатьма хворобами, а нам слід допомагати йому продуктами і травами, подарованими природою.

ВИ МОЖЕТЕ МАТИ МИР

Артур Максвелл ■

Зауважимо, що тема духовності та внутрішнього світу людини стала надзвичайно важливою для дуже багатьох у наш нелегкий час. Тоді як мільйони людей з нервовими розладами відвідують кабінети психіатрів і витрачають величезні кошти на придбання різних заспокійливих засобів, Біблія пропонує вам найбільш розумні та доступні ліки.

«Думку, оперту на Тебе, збережеш Ти у повній спокої, бо на Тебе надію вона покладає. Надійтись завжди на Господа, бо в Господі, в Господі вічна твердиня!» (Ісаї 26:3, 4). Тільки цілковита довіра Богові допоможе нам знайти стабільність і постійність у житті. Він завжди Той Самий, не підвладний дії ніяких руйнівних сил. Час не впливає ні на Його особистість, ні на Його характер. Він перебуває «відвіку й довіку» (Псал. 90:2). Як чудово довіритися такому Богові, мати Друга, Котрий ніколи не зрадить, Чия любов ніколи не ослабне! Сама думка про це наповнює душу життєдайним спокоєм. Як співаєтся в старому гімні:

**Нехай наші друзі з народу
Стають часто ворогами,
Наш Друг не такий за природою,
Він нас не зрадить з роками.**

Божа любов до Своїх дітей ніколи не слабшає. Не настане такої години, коли Він перестане вислуховувати їхні прохання та задовольняти їхні потреби. Він завжди залишиться для них міцною бронею та надійним притулком. У будь-якій надзвичайній ситуації вони можуть скористатися Його мудрістю та силою. Ось чому, повністю довіряючи Йому, ми можемо здобути душевний спокій. У нас є такий Друг, Котрий постійно думає і дбає про нас. Тому немає жодних причин для занепокоєння.

У Біблії сказано, що Бог – це Бог миру (Євр. 13:20). Ніщо не може змусити Його втратити самовладання. Жодні земні урагани та шторми не спроможні похитнути святий спокій Його присутності. Він завжди спокійний. У досконалому провидінні Він бачить кінець від початку. У виконанні Своїх планів і намірів у Нього немає ні поспіху, ні зволікання.

Чи можете ви уявити собі стурбованого Бога? Ні. Не існує такої проблеми, яку Він не зміг би вирішити. Так само, як і таких великих труднощів, щоб Він не знав, як їх подолати. «Для Тебе нема неможливого!» (Єрем. 32:17). Він, як ніхто інший, знає, що таке досконалий мир і як його підтримувати.

Коли Він прийшов на Землю і жив серед людей як людина, одна особливість риса Його характеру справляла глибоке враження як на Його друзів, так і на ворогів: досконалий мир у серці. Найсуворіша критика не могла змусити Його втратити самовладання. Жорстокі слова не викликали в Нього звичного нам гніву. Коли Його відкидали, Він засмучувався, але не відчував ненависті. Навіть на хресті, Він молився за тих, хто забивав цвяхи в Його руки та ноги.

Знову і знову Він запрошував втомлених, стурбованих людей, які йшли за Ним, розділити Його спокійний благодотворний дух. «Прийдіть до Мене, – звертався Він до них з любов'ю, співчуттям і розумінням, – всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28-30).

Селяни, які слухали Його, чудово розуміли ці слова. Вони знали, що ярмо (тягар), про яке Він говорив, з'єднувало тварин, які орали землю. А це означає, що в Його словах містилося запрошення розділити з Ним свої труднощі та турботи. Сам же Він наважувався нести на Собі найважчу частину їхнього тягара...

Багато людей приймали це «ярмо» й одразу ж відчували, як зникає їхній тягар. Стомлені матері, стурбовані батьки знаходили мир в Ісусі. Вони навчилися мати спокій у Господі та терпляче покладатися на Нього (див. Псал. 37:7). Вони починали розуміти зміст того, що говорив псалмист: «Свого тягара поклади ти на Господа, – і тебе Він підтримає...» (Псал. 54:23).

Ісус дуже хотів, щоб Його учні дізналися таємницю миру, і постійно, в різних ситуаціях, нагадував їм про це. «Хай не тривожиться ваше серце і не лякається» (Івана 14:27). Сам Він не боявся майбутнього, хоч знав, що воно

приведе Його на Голгофу. Він хотів, щоб вони розділили з Ним мир, що наповнював Його серце. «Мир залишаю вам, – говорив Він їм, – Мій мир Я даю вам» (Івана 14:27). Ось чому ніякі випробування або розчарування не повинні похитнути наш душевний мир або послабити нашу віру в Божу обітницю.

Цілком можливо, що у вас є своя особиста причина для занепокоєння. Проте Божественна турбота охоплює всі сфери нашого земного життя. Жодне Боже дитя ніколи не повинно марно хвилюватися про свої повсякденні потреби. Ісус недвозначно заявив про це у Своїй Нагірній проповіді.

Звичайно, це не означає, що ми повинні бути недбалими у своїх справах, оскільки неробство і недалекоглядність так само суворо засуджуються в інших місцях Святого Письма. Та це насправді означає, що ми повинні припинити так турбуватися про земні справи, як ми звикли це робити до нашої зустрічі з Богом, і більше довіряти Його люблячій доброті, яку Він виявляє до нас.

Занадто заклопотаний Марті Ісус сказав: «Марто, Марто, ти журишся й клопочешся багато чим, а потрібне – одне. Марія ж вибрала кращу частку, яка не відбереться від неї!» (Луки 10:41, 42).

Промовляючи такі слова, Христос тим самим ніяк не хотів применшити важливість домашніх обов'язків. Він знав, що така робота необхідна. Утім, Він зауважив, що Марта більше турбувалася про домашні справи, ніж про Божі. Вона метушилася і клопоталася, вважаючи, що в неї немає часу для спілкування з Ісусом. Та якби вона виділила кілька хвилин, щоб поговорити з Ним, то душа її відразу б заспокоїлася.

Потрібно знаходити час, щоб роздумувати про Бога і спілкуватися з Ним, – це один з найвірніших способів збереження душевного миру.

Якщо ви відчуваєте перевтому, нервовий стан, запальність, неспокій – усе це може відбуватися через те, що ви недостатньо часу приділяєте молитві. Спілкування з Богом – це найпотужніша заспокоїлива сила, яка нам відома. Вона звільнить вас від метушливості повсякденного життя і піднесе до тієї безтурботності, яка оточує Його престол. Вона скоригує ваше майбутнє і надасть подіям і речам їхньої справжньої цінності, а людям – значущості. Вона допоможе вам зрозуміти, що «видиме – тимчасове, а невидиме – вічне» (2 Кор. 4:18).

Чим більш напружений ритм нашого життя та насиченіша наша повсякденна програма, тим більше ми потребуємо Бога. І якщо ми хочемо знайти Його мир, нам необхідно знайти час для молитви. Ми, по суті, повинні навчитися в молитві висловлювати Йому наші потреби. Саме про це писав апостол Павло до филип'ян: «Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові» (Филп. 4:6).

Душевний мир цілком реальний і досяжний. Бог подбав про це. Це один з найбагатших дарів Його любові. Ви можете мати його, якщо тільки побажаєте.

СПРАВЖНЯ ВІРА? ЧИ СЛІПА

У світі немає нічого, чим можна було б замінити віру. Якщо ви серйозно поміркуєте над цим запитанням, то погодитесь також і з тим, що немає нічого важливішого за віру. Святе Письмо вказує на те, що Бог кожному людині наділив певною мірою віри (див. Римл. 12:3).

Але для чого? З якою метою? Кожна дія Бога має конкретну ціль. І саме на неї вказав Христос, коли проголосив: «Вічне життя є те, щоб знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа» (Івана 17:3). Бог дає нам дар віри, щоб ми про Нього знали. Справжня віра веде нас до вищого ступеня – довіри Йому. Тільки коли ми добре знаємо Господа, то можемо мати справжню віру.

Бог не хоче, щоб ми Йому сліпо довіряли, тому що сліпа віра – надзвичайно небезпечна. Це прямий шлях до марновірства та фанатизму. Дуже багато людей, що мають про Господа лише слабку уяву, вірять якимось сумнівним переказам. Як бачимо, сліпа, фанатична віра ґрунтується на чому завгодно, лише не на Божому Слові. Внаслідок такої «віри» з'являються атеїстично-еволюційні теорії-байки та звичайні набожні плітки – хтось десь чув, щось комусь казали, що воно дуже допомагає.

Бог подарував кожній людині зерно віри. Без віри неможливо жити в цьому світі. Тому кожен мусить мати віру та впевненість. Мало хто з нас перевіряє стілець, на який сідає з упевненістю, що він його витримав. Отже, кожний має віру у щось. Але питання полягає в тому, як ми використовуємо цю віру і хто є її об'єктом. Чи будемо ми довіряти Богу, як довіряємо людям, що виготовили крісло, на яке сідаємо?

Апостол Яків писав: «Яка користь, брати мої, коли хтось каже, що віру має, а діл не має? Чи віра може його спасти?... Чи віриш ти, що один Бог? Добре робиш! Але й біси вірять і тремтять» (Якова 2:14, 19). З цих слів видно, що віра – це не просто певна точка зору чи переконання! Якщо твоя віра не має діл, то нічим іншим її неможливо показати. Яку користь тоді приносить таке переконання?

Справжня віра означає взаємини з Богом як з Особою, Яку ми добре знаємо. Чим більше ми пізнаємо Господа, тим кращими є наші взаємини з Ним. Віра – це стан глибокого захоплення та довіри, які ґрунтуються на доказах, представлених Богом.

Вірити – значить приймати те, що пропонує Господь. Бог дозволяє нам запитувати, але ми повинні уважно прислухатися до того, що Він хоче нам сказати через Своє Слово – Біблію. Тільки після цього ми можемо бути впевненими, що наша віра є правдивою.

Дорогий друже, а на чому ґрунтується твоя віра?

Агнеса Привітна

Падіння гігантів

■ **«Його височінь, як високий той кедр, і він міцний, як дуб. Та Я плід його знищив згори, а здолу – коріння його» (Амоса 2:9).**

Найвидатніша природна пам'ятка Каліфорнії – Національний парк «Секвойя». У цьому величому хвойному лісі ростуть величезні дерева родини кипарисових. Секвойя з назвою «Генерал Шерман» завжди користується особливим інтересом відвідувачів. Це дерево, що сягає 85 метрів заввишки і 9 метрів у діаметрі, оточене не менш давніми секвойями. Лісники ставляться до нього і його найближчих престарілих товаришів як до поважних джентльменів.

Стоячи перед найбільш давньою живою рослиною на Землі, навіть найбезтурботніший турист відчуває благоговіння. Цікаво, що цій секвойі було вже близько 500 років, коли народився Ісус.

У «шинелі» з кори товщиною майже півметра ця гігантська секвойя стійка до пожеж. Завдяки сильному імунітету дерево захищене від хвороб; воно живе, росте і відтворює собі подібних. Однак у цього дерева є одне слабке місце.

Пророк Амос описує цю проблему так: «Його височінь, як високий той кедр, і він міцний, як дуб. Та Я плід його знищив згори, а здолу – коріння його» (Амоса 2:9).

На жаль, хоч коріння «Генерала» розрослися на площі в кілька тисяч квадратних метрів, вони перебувають на глибині не більш ніж півтора метра. Тому сильний вітер або велика кількість снігу на гілках можуть з легкістю звалити дерево на землю.

Притча Ісуса про гарну, але безплідну смоківницю показує, наскільки зовнішній вигляд може не відповідати внутрішньому вмісту. Проте падіння

людини-гіганта – значно трагічніше видовище, ніж просто хвороба рослини. Уявіть собі щедрого бізнесмена, який виявився нечесним; посвячену зрілу пару, яка опинилася в суді у справі розлучення; вельмишановного лікаря, який страждає від наркотичної залежності; близького друга, котрий розпускає плітки. Кожен із нас, напевно, бачив падіння людей-гігантів, які розбивалися об землю, ганебно оголивши своє коріння. Смерть від падіння – доля гігантів.

Наша зовнішня поведінка і манери можуть бути такими, якими ми захочемо. Проте вижити духовно ми зможемо тільки в тому разі, якщо в нас буде невидима, хай навіть проста, але надійна «коренева система». Будучи глибоко укоріненими в істині, ми будемо підтримувати своє духовне життя, живлячись від Джерела життя вічного – Ісуса Христа.

Дороті Мінчин-Ком

ВЧИТЕЛЬКА І УЧЕНИЦЯ

Іде урок. Учителька запитує:
– Діти! Яке хто знає чудо? Назвіть його!
Дівчинка, вихована в християнській сім'ї, піднімає руку. Учителька неохоче запитує її.
– Чудо було, коли Бог перевів ізраїльтян через Червоне море.

Учителька, презирливо ставлячись до віри в Бога, вирішила прискіпатися:
– Це не можна назвати чудом. Учені з'ясували, що в певному місці й у певний час глибина цього моря сягала не більш ніж півметра, а тому його спокійно можна перейти. Учителька запитує далі:

– Діти! Хтось назве ще яке-небудь чудо?
Знову та сама дівчинка піднімає руку. В учительки не залишається іншого виходу, і вона знову запитує її.
– Чудо було, коли все військo фараона втонуло в морі, де води було не більш ніж півметра!

Благая часть

Наш выбор – каждый день и час.
Вся жизнь расколота на части.
Воистину блажен и счастлив
Тот, кто избрал благую часть.
Кто смог всю душу, не деля,
Отдать Христу – в любви без меры,
Кому с доверием и верой
Открыты Небо и Земля.
Тот, кто избрал благую часть,
Не соблазнится остальными,
И суетными, и больными,
Где правит власть, мирская власть.
Тот, кто избрал благую часть,
Да обретает целость, цельность
И новой выси беспредельность
И не дает душе упасть.
Не устроясь, не омрачаясь
От тьмы земного эпилога,
Всю вечность примет в дар от Бога
Тот, кто избрал благую часть!

Лев Болеславский

Не личить нам

Моє серце не є сердитим,
Та все, що не належить доброти,
Мечем в руках нам душі не зігріти,
А згубимо надії золоті.

Не є моєю і твоєю хай не стане
Найважча зброя із холодних снів,
А на щодні сніжинкою розтане
Все те, чого сказати не зумів.

Свята правда – чиста і прозора,
Сльоза терпіння – дзеркало роси.
Із рук на вахті вічного дозору
Виходить промінь Божої краси.

Не личить нам в руках тримати зброю,
Носити із зловтишності знання,
Щоби йти, Ісусе, за Тобою
І прославляти Господа щодня.

Микола Тумний

ТЕСЛЯ

«Хіба Він не тесля, не син Марії... І вони [жителі Назарета] спокушалися через Нього» (Марка 6:3).

Я провела своє дитинство в Сінгапурі, і доволі часто мені доводилося стежити за роботою теслярів. У мене були особисті причини затримуватися біля ям з деревними стружками. У моєму густому темно-каштановому волоссі не було жодного завитка. Через постійну спеку моя мама стригла його надзвичайно коротко. І все ж я безнадійно мріяла про довгі кучеряві локони золотавого кольору.

Ця ідея настільки захопила мене, що я почала приходити туди, де працювали теслі.

Як тільки довгі завити стружки виходили з-під рубанка, я піднімала їх і приколювала до свого волосся, впевнена, нехай і тимчасово, у своїй привабливості. Навіть сьогодні (з цілком різних причин) я насолоджуюся запахом деревної стружки, димом палаючих дров, спокійною бездоганністю різьблення по дереву і гладкою поверхнею меблів витонченої роботи.

Мне быть бы Его подмастерьем,
Встречать Его утром к семи.
Он в серой одежде выходит,
Хозяин Небес и Земли.
Он крышку ларца поднимает,
В котором набор столяра.
Взглянув на зубила, буравы
Блестящие снасти достав,
Дивится: восходное солнце
Залило сияньем цветы.
Улыбкою озарится,
Задумавшись об Отце.
Он фартук повяжет неспешно,
Покроет смиренно главу.
Работу чтоб справить скорее,
Возьмет рукоять молотка.
И молвит: «Отец, дай закончить
Вовремя, и фермер соберет урожай».
Мне быть бы Его подмастерьем,
Трудиться в Его мастерской.

СЕКРЕТИ НАДЗВИЧАЙНИХ ЛЮДЕЙ

Т. Бредберрі

Деякі люди, навіть якщо вони не володіють величезними статками, зв'язками або привабливою зовнішністю, завжди випромінюють енергію та впевненість у собі. Вони – душа компанії. У чому ж секрет їхньої душевної неповторності?

1. Вони з повагою ставляться до кожного
Неважливо, з ким вони спілкуються: зі своїм найвпливовішим клієнтом чи з продавцем у супермаркеті, – вони завжди ввічливі. Якщо поведистися грубо з кимось у присутності співрозмовника, до якого ви ставитеся шанобливо, це зведе всю вашу доброзичливість до нуля. Надзвичайні люди усвідомлюють, що вони нічим не кращі за інших, і поважають кожного.

2. Вони дотримуються певного правила
Це правило звучить так: «Стався до інших людей так, як вони хочуть, щоб до них ставилися». Вони враховують особливості кожного. Хочете подобатися людям – змінійте свою поведінку, щоб усім було зручно.

3. Вони не люблять порожніх розмов
Розмови ні про що не викликають позитивних емоцій у співрозмовника, люди відповідають автоматично – таким чином ви не завоюєте їхньої симпатії. Навіть звичайнісіньку розмову можна зробити душевною, якщо поставити декілька запитань, на які людям буде цікаво відповісти. Непідробний інтерес завжди викликає симпатію.

4. Вони зосереджені на людях
Такі люди цікавляться передусім оточуючими і менше часу витрачають на себе. Вони не думають про те, наскільки подобаються іншим, а тому поводяться більш невимушено. Просто відкладіть убік свій смартфон і приділіть увагу співрозмовникам. Зосередьтеся на розмові, ставте важливі запитання.

5. Вони не занадто намагаються сподобатися

Не слід розхвалювати себе в спілкуванні з іншими людьми. Надзвичайним людям це навіть не спадає на думку. Вони розуміють, що занадто сильно прагнення сподобатися викликає відразу та неприйняття.

6. Вони бачать різницю між думкою і фактом

Такі люди завжди зберігають самовладання під час палких суперечок. Вони не бояться висловитися, але водночас дають зрозуміти, що це не факт, а лише їхня думка. Потрібно усвідомлювати, що довкола чимало розумних людей і в них теж є свій погляд.

7. Вони справжні

Вони такі, які є. Усіх приваблюють щирі люди, яким можна довіряти. Ніхто не любить фальш.

8. Вони чесні

Постійно бути чесним – не так і просто. Для цього потрібно завжди діяти справедливо і чесно. Це може образити, але це правильний шлях.

9. Вони усміхаються

Люди підсвідомо копіюють мову тіла співрозмовника. Якщо ви хочете здобути прихильність, просто усміхніться під час розмови. Ось побачите: вам усміхнуться у відповідь.

10. Вони намагаються виглядати добре

Такі люди розуміють, що намагатися виглядати добре для інших так само важливо, як, наприклад, прибрати в квартирі до приходу гостей. Це – знак поваги. Однак не варто занадто заціклюватися на своїй зовнішності.

11. Вони життєлюбні

Ім ніколи не нудно, життя для них – це пригода, і вони хочуть зробити інших його частиною. Це не означає, що в них немає проблем, вони просто сприймають їх як тимчасові труднощі. Якщо щось пішло не так, просто подумайте, що наступний день буде кращим, ніж цей.

СМІЛИВИЙ КРОК, що зробить вас щасливими

Чи можливо вплинути на своє минуле? Що передбачив Бог для зняття ярма провини з людської душі? Яким є справжнє хрещення? Скільки існує видів біблійного хрещення?

Які умови передбачені для укладення заповіту з Богом? Чи може хрещення немовлят вважатися дійсним перед Господом? Чи існує взаємозв'язок між спасінням і хрещенням?

У вересні 2011 року Британський благодійний фонд Save the Children («Спасіть дітей!») оприлюднив дані вражаючого дослідження. Виявляється, понад 1 мільярд людей на нашій планеті жодного разу за свого життя не зустрічалися з медпрацівником. Як вважають експерти, саме з цієї причини мільйони людей щорічно помирають від хвороб, які можна було б вилікувати. Якщо це правдиво у фізичній сфері, то для духовної тим паче.

Душу людини долають духовні хвороби, тому в її житті настає мить, коли хочеться почати все спочатку. Ми прагнемо прощення, шукаємо ліків для серця та мріємо знайти Лікаря, Котрий втамував би душевну спрагу та заповнив Собобою духовну порожнечу. З часом та досвідом ми починаємо розуміти, що щастя не залежить від статусу в суспільстві, від кількості заощаджень у банку, а також від сліпої фортуни, що милосердно кине на нас свій погляд. Дехто сказав, що люди зробили із долі всесильну богиню, щоб складати на неї всі свої помилки. Та більшість речей у житті залежить винятково від нашого вибору.

Безперечна істина полягає в тому, що люди не можуть бути цілком щасливими, якщо вони не прямують до мети, заради якої їх створив Господь. Бог знає, що людина має потребу в новому життєвому старті, тому передбачив духовне чудо для змученого серця.

Новий духовний старт – це хрещення. Хрещення – це винятково ново-завітний термін, хоч омивання та занурення у воду було відоме ще давнім євреям. Прозеліт, тобто той, хто бажав прийняти юдаїзм, повинен був обрізатися й омитися, занурившись у воду. У давньогрецькому оригіналі Нового Завіту іменник «баптісма» – «хрещення» – вживається 19 разів, а дієслово «баптідзо» – «хрестити» – 77 разів і означає «занурювати».

Що ж означає християнське хрещення? Одні вважають, що це просто формальний обряд, інші ж надають йому містичного значення, стверджуючи, що достатньо самого обряду, щоб людина стала спасенною незалежно від її віри. Хто правий? З'ясуємо це на підставі Святого Письма, розглянувши кілька важливих запитань.

Спочатку нам варто дати визначення: що таке хрещення?

Це питання висвітлює апостол Петро: «Цей прообраз, що і нині вас спасає, – хрещення. Це не позбуття тілесної нечистоти, а прохання до Бога доброго сумління через воскресіння Ісуса Христа» (1 Пет. 3:21).

Отже, хрещення – це не якийсь формальний обряд омовіння тіла, а те, у чому беруть участь серце та совість. Лише у цьому випадку хрещення буде вести до спасіння.

Яким способом потрібно хреститися?

Сьогодні хрестять методом кроплення, поливання та повного занурення у воду. Чи має це взагалі значення і чи приділяє увагу цьому питанню Євангеліє? Першим у Новому Завіті почав практикувати святе водне хрещення Іван, за що і був прозваний Хрестителем. Це предтеча, який готував шлях для Спасителя людства. Як він хрестив? У Біблії читаємо: «Іван також хрестив у Еноні, що поблизу Салима, бо там було багато води; люди приходили й хрестилися» (Івана 3:23). Якби Іван кропив чи поливав із чаші, то достатньо було б використати відро з водою. Та він шукав особливо глибокі місця для хрещення в Йордані, де було багато води.

Для нас, християн, украй важливим є приклад Ісуса: як хрестився Він?

Євангеліє описує цю урочисту мить: «Сталося, що тими днями прийшов Ісус із Назарета галилейського і був хрещений Іваном у Йордані. І тут же, виходячи з води, Він побачив, що розкрилися небеса і що Дух, як голуб, сховався на Нього; і голос пролунав з неба: Ти Син Мій Улюблений, Якого Я вподобав!» (Марка 1:9-11). Тобто Христос увійшов до річки, де Його повністю занурив у воду Іван Хреститель, Дух Святий зійшов на Христа, і Він вийшов із води, аби розпочати служіння знедоленому людству.

Методом повного занурення у воду хрестили й у часи першоапостольської Церкви. Наприклад, коли Пилип розповів про Христа євнуху, той виявив бажання хреститися. «І наказав зупинити колісницю. Вони обидва ввійшли у воду – Пилип і скопец; і він охрестив його. Коли вони вийшли з води, Господній Дух забрав Пилипа» (Дії 8:38, 39). У Біблії ми не зустрічаємо іншого способу хрещення, окрім повного занурення у воду. Тому й не дивно, що Святе Письмо стверджує, що є тільки один справжній вид хрещення: «Один Господь, одна віра, одне

хрещення» (Ефес. 4:5). Павло бажає донести важливу істину: є чимало так званих божеств, яким люди поклоняються, але справжній Господь – єдиний; існує чимало віровчень, втім, лише одна істинна віра; і люди можуть пропонувати чимало видів хрещень, але Євангеліє говорить тільки про повне занурення у воду.

Археологічні розкопки в Європі виявили у руїнах древніх храмів 66 баптистеріїв (невеликих басейнів), у яких хрестили тих, хто бажав прийняти Христа, методом повного занурення у воду.

Згадайте наших прабатьків з Київської Русі, які 988 року йшли до Дніпра, щоб прийняти святе хрещення методом повного занурення у воду.

Якщо Христос, першоапостольська Церква та наші прабатьки хрестилися біблійним хрещенням, то звідки ж узятися традиції поливання чи кроплення? Наприклад, рішення про те, що хрещення зручніше здійснювати через кроплення, прийняте аж на початку 14-го століття, а точніше 1311 року на Раввенському соборі. Напевно, люди у давнину, як і сьогодні, не поспішали із хрещенням, і лише коли смерть дивилася у вічі, кликали додому священника. Прикута до ліжка людина фізично неспроможна була дійти до водойми чи баптистерія, тому їй клали на голову мокру хустину чи просто кропили. Таким чином, євангельська заповідь була замінена міркуваннями комфорту та зручності. Як зауважив Станіслав Лем: «Сучасна цивілізація пропонує обміняти цінності на зручності». Отже, ні кроплення, ні поливання не можуть бути біблійним видом хрещення, оскільки вони суперечать п'яти відомим фактам:

1. Богонатхненній мові Нового Завіту, де «баптідзо» означає «повністю занурювати».

2. Прикладу Ісуса, Котрий хрестився методом повного занурення у воду.

3. Методом поливання чи кроплення не хрестила першоапостольська Церква.

4. Шляхом повного занурення у воду хрестилися у Дніпрі наші прабатьки, приймаючи християнство.

5. Кроплення (чи поливання) суперечить символу хрещення.

Що мається на увазі? Читаємо слова апостола Павла: «Чи ви не знаєте, що ті з нас, які хрестилися в Ісуса Христа, хрестилися в Його смерть? Тож ми поховані з Ним через хрещення в смерть, щоб так, як Христос встав із мертвих славою Отця, так щоб і ми почали ходити в обновленні життя» (Римл. 6:3, 4). Виявляється, хрещення є символом смерті та воскресіння, а символом смерті може служити лише повне занурення у воду, оскільки покійника кладуть земну могилу.

Святого Духа» (Матв. 28:19). Людина має знати Господа та основні біблійні істини перед тим, як бути охрещеною. Але одних знань замало. Так, Йосип Джугашвілі (Сталін) навіть навчався у Тіфліській семінарії, Карл Маркс написав коментар на Євангеліє від Івана, а В. Ульянов (Ленін) вчився читати по Біблії. Очевидно, що теоретичне знання Євангелія не принесло їм жодної користі. Потрібно щось більше.

2-га умова: щира віра

Пилип промовив до євнуха, коли той запитав, що йому перешкоджає охреститися: «Якщо віриш усім своїм серцем, – то можна» (Дії 8:37). У згаданих нами партійних діячів не було віри, а лише теоретичні знання. Апостол про таких говорить: «Але слово, яке слухали, не принесло їм користі, бо не слухали з вірою» (Євр. 4:2). Без віри навіть правильна біблійна теорія не принесе успіху! Довіра – це основа побудови стосунків як з Богом, так і з людьми. Яка користь від знань, коли серце закрито для сприйняття? Скільки необхідно часу, щоб закупорена пляшка з чорнилом стала всередині чистою? Мабуть, має пройти ціла вічність. Поки ми не відкриємо "посудину" душі й не дозволимо Богові "вилити її гріховний вміст", звернення хрещення стає просто обрядом і церемонією, що не принесе духовної користі. Саме віра – це відчинені двері, куди ми запрошуємо Господа ввійти.

3-тя умова: щире покаяння

Апостол Петро закликає: «Покайтеся і наверніться, аби були стерті ваші гріхи» (Дії 3:19). Ужите тут дієслово «метаноео» означає «усвідомити, розкаятися». Однокореневий іменник «метанойя», що перекладається як «покаяння», означає не просто невеликі зміни в поведінці, а повну переміну думок та нове спрямування шляхів.

Саме спосіб мислення змінює спосіб життя, а не навпаки. Ми ще можемо змусити себе порядно поводитися на людях та виглядати пристойно, але хіба ми можемо самотужки змінити стан своїх думок?

4-та умова: послух

Божим заповідям

Після того як люди охрестилися, Христос каже, «навчаючи їх, зберігати все, що Я заповів вам» (Матв. 28:20). Процес духовного росту ніколи не припиняється. Християни мають просити у Бога сили для того, аби, досліджуючи Слово Боже, стати «виконавцями Закону» (Римл. 2:13). Часто щирих християн запитують, навіщо вони проповідують іншим. Сам Христос перед вознесінням сказав апостолам зробити учнями всі народи, тобто знаходити і готувати учнів.

**Ігор Корещук
Продовження
у наступному номері**

ВСЕВИШНИЙ БОГ

Всевышний Бог, уйми мои печали,
Ведь так давно покоя в сердце нет.
Ты на мои молитвы отвечаешь
И сразу сердце наполняет свет.

Я так люблю общение с Тобой,
Когда в тиши со мною говоришь,
И каждое Твое святое слово
В душе храню, как Ты мои хранишь.

Мне без Тебя нет в мире утешенья,
Ведь этот мир пропитан весь злобой.
Но только Ты даешь мне ободренье,
Себя спокойно чувствую с Тобой.

Мне ничего не нужно в этом мире,
Когда меня за руку держишь Ты,
Я не боюсь тогда ни тьмы, ни силы,
Ты бережешь меня от пустоты.

Всевышний Бог, спасибо, что Ты слышишь
И охраняешь жизнь мою от зла.
Я без Тебя, мой Бог, любви не вижу
И ничего бы видеть не могла.

Великий Бог, я встречи жду с Тобой,
Ведь без Тебя все в мире – пустота.
Хочу Отчизной восхищаться тою,
Где рук Твоих творений красота.

Інна Коваленко

БІБЛІЯ ТА ГЕНЕТИКА ЛИХОСЛІВ'Я

«Жодне погане слово хай не виходить з ваших уст» (Ефес. 4:29).

Що таке лихослів'я, нікому пояснювати не треба. Це поняття характеризує кричущу моральну деградацію особистості. Якщо раніше лихослів'я було специфічною мовою злочинців, п'яниць, жінок легкої поведінки та інших аморальних осіб, що опустилися, то тепер все докорінно змінилося. У сім'ях, де немає належного виховання, батьки вільно лихословлять навіть у присутності дітей. Уживання брутальних слів стало звичним явищем. Малі діти, чуючи лайливу сварку батьків, засмічують і свою мову. Кожна залежність спрямована на тілесне та духовне руйнування, особливо дітей і молоді. Тому про шкідливі наслідки лихослів'я повинні знати не тільки дорослі, але й діти. Лихослів'я тісно пов'язане з духовним світом темряви. Воно вкоренилося в поганських культурах з дохристиянських часів. Лихослів'я завдає шкоди всім, хто його чує. Йдеться про силу слова. Називаєш людину на ім'я – вона відгукується, кличеш Ім'я Боже в молитві – Господь відповість, якщо буде Його воля.

Коли вимовляються імена демонів, відгукується нечисть і супроводжує людину, яка лихословить. Понад усе на світі диявол намагається утримати людей від спілкування з Богом через Святе Письмо та молитву. Господь являє Себе людям у Своєму Слові – Біблії.

Необхідно бути обережним у словах і пам'ятати, що людина, яка проклинає іншу, насправді накликає прокляття на себе. «Обернеться зло його на його голову» (Пс. 7:17). За Божим законом ми отримуємо те, чого бажаємо іншим. Ісус Христос сказав: «Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви» (Матв. 7:12).

Усе це знайшло підтвердження в науці. Сімнадцятирічне дослідження доктора біології І. Б. Беляєвського, до якого приєдналася велика група вчених, було не просто успіхом, а справжнім відкриттям. Учені довели, що кожне вимовлене лихе слово впливає на людські гени. У результаті дії сили слова через певний час відбувається зміна генетичного коду людини: змінюються темпи старіння та тривалість життя. Окрім того, видозмінені гени передаються нащадкам.

Дослідження довели, що у тих, хто лихословить, дуже швидко виявляються зміни на клітинному рівні, що ведуть до різних захворювань.

У ході експерименту було доведено, що лайливі слова завдають шкоди також і оточуючим. Вплив лихослів'я подібний до радіаційного опромінення, коли рвуться ланцюжки ДНК, розпадаються хромосоми.

Не лише слово, але й нечестиві думки мають руйнівну дію. Заподіюючи зло навколишнім, той, хто лихословить, може не знати, що найбільшу шкоду він завдає собі та власним нащадкам. Людські гени сприймають думки та слова і фіксують їх у генетичному коді.

Огидні слова негативно впливають на генетичний код лихослова, стаючи прокляттям, що визначає погану спадковість.

Таку ж руйнівну дію на людину та її генетику мають розпуста, пияцтво, куріння, наркоманія, обман, злочинство, насильство і жорстокість у всіх її проявах, включаючи аборти, тобто все те, що Біблія називає гріхом. Якщо лихослів'я приводить до руйнації, то просте добре слово, вимовлене з любов'ю, навпаки, лікує.

Біблія говорить: «Дехто говорить, мов коле мечем, язик же премудрих – то ліки» (Прип. 12:18).

Особливо ж цілюще впливає на організм молитва: силою Божої благодаті виправляються дефекти спадкового матеріалу, відновлюються пошкоджені мутаціями ДНК, відбувається зцілення людини.

Ось чому християнин, чуючи лихі слова чи відчуваючи агресивний настрій, захищає свою душу молитвою, просить Божого захисту від сил темряви.

Так говорить Біблія

Слова апостола Павла: «Бо всі ми маємо з'явитися перед судовим престолом Христа, щоб кожний одержав згідно з тим, що в тілі робив: добро чи зло» (2 Кор. 5:10).

«Не обманюйте себе: ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні блудники, ні мужоложники, ні злодії, ні користолюбці, ні п'яниці, ні наклепники, ні розбійники Божого Царства не успадкують» (1 Кор. 6:9, 10).

«Всяке роздратування, гнів, лють, крик, зневага нехай віддаляться від вас разом з усякою злобою. Будьте ж

добрими одне до одного, милосердні, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив!» (Еф. 4:31, 32).

«І не давайте місця дияволу» (Еф. 4:27).

Отже, генетика сьогодні підтверджує те, чого з давніх-давен навчав Біблія.

Від будь-якого гріха, і від лихослів'я в тому числі, може звільнити Бог, треба лише покаятися перед Ним і просити сили, аби жити, виконуючи заповіді Ісуса Христа.

Деградація нації й народу починається з нехтування Божими заповідями. Бог є джерелом перемог, щастя, радості та миру. Тільки у спілкуванні з Ним ми отримуємо Його силу. «Господь дає мудрість, з Його уст – знання й розум!» (Прип. 2:6).

Мова людини не є чимось випадковим, це її вибір (свідомий або несвідомий), що відображає стан душі. І яка людина, такі її думки, слова, вчинки та все її життя. Та й вічна доля її буде відповідною.

Вислови класиків

української літератури:

«Мова – втілення думки. Що багатша думка, то багатша мова» (М. Рильський).

«Хто нікчемну душу має, то така ж у нього мова» (Лесь Українка).

«Мова – це доля нашого народу, і вона залежить від того, як ревно ми всі плекатимемо її» (О. Гончар).

Практикуйте спілкуватися з любов'ю та ввічливо. Важливо навчитися думати й говорити про чисте й вічне, пам'ятаючи, що наші слова справляють певний вплив, а думки – нерідко реалізуються. Використовуйте у своїй мові якнайбільше позитивних слів: благословення, похвалу, заохочення, подяку, висловлення добрих позитивних почуттів і думок.

Там, де ворожнеча, сійте мир. Там, де образа, сійте прощення. Там, де сумнів, сійте віру. Там, де безнадійність, сійте надію. Там, де смуток, сійте радість. Там, де темрява, сійте світло.

Будемо ж пам'ятати слова Ісуса Христа: «Бо за словами своїми будеш оправданий, і за словами своїми будеш осуджений» (Матв. 12:37).

Марія Походжай

ЧОМУ ДІТИ ГОВОРЯТЬ НЕПРАВДУ І ЯК ІЗ ЦИМ БОРОТИСЯ?

Галина Заборчук

Існує низка причин, чому діти обманюють. Найчастіше це обумовлено особистим прикладом батьків.

Мама запитує в трирічної донечки: «Хто намалював у спальні на стіні кораблик?» – «Не знаю, напевно, кіт Матроскін».

Бабуся запитує п'ятирічного онука: «Ти знову терпів, вчасно не сховався у туалет і намочив штанці?» – «Ні, я сів на мокрий стілець». Батько цікавиться в десятирічного сина: «Де твій щоденник?» – «Загубив».

Причини обману

Виростити чесну та гідну довіри дитину сьогодні нам здається важче, ніж колись нашим батькам. І ми задумуємося: чому наші улюблені та прекрасні діти часто нас обманюють? А може, вони не хочуть нас обманювати, просто занадто креативні, от і фантазують? Розглянемо причини, чому діти говорять неправду:

- для підвищення своєї самооцінки;
- щоб уникнути покарання;
- щоб привернути до себе увагу і викликати захоплення інших дітей.

Обман і фантазія

Творчі особистості схильні вигадувати власний світ і його мешканців. При цьому вони не завжди самі можуть відрізнити вигадку від реальності. Як бути нам, батькам, і як відрізнити фантазію від обману? Як при цьому не «придушити» творчість майбутнього «генія» і водночас не заохочувати обман?

Проведемо чітку межу між фантазією та обманом. Що таке обман? Тлумачний словник говорить, що це «навмисне спотворення істини», а

фантазія – «уява, винахідлива сила розуму, творча сила художника». На відміну від обману, вона не завдає шкоди, у ній немає і вигоди. Її вільний політ допомагає дитині реалізувати себе, і для цього існує безліч варіантів: малювання, ліплення, музика і т. ін.

Як із цим боротися?

З обманом потрібно боротися, необхідно покласти цьому край. Проте як це зробити: попросити, вмовити, змусити? Ось кілька кроків, які допоможуть нам, батькам, не потурати, а йти назустріч своїй дитині.

По-перше, незалежно від віку дитини, висловлюйте їй свою підтримку та підбадьорення.

По-друге, створюйте в родині атмосферу цілковитого прийняття малюка таким, яким він є, з його сильними та слабкими сторонами. По-третє, приділяйте хоча б 10-15 хвилин вечірнього часу, щоб пограти в спокійну гру, почитати улюблену книжку перед сном, якщо дитина маленька, або поспілкуватися на теми, які її хвилюють, якщо дитина вже старша. Головне – дати зрозуміти малюкові, що він вам не байдужий і, зважаючи на всю вашу зайнятість, у вас є для нього час.

Якщо ви дізналися, що дитина вас обманула, поговоріть з нею, уважно вислухайте її. Ставте конкретні запитання: «Чому ти вирішив так зробити? Ти мені не довіряєш чи боїшся, що я тебе не зрозумію? Давай будемо вчитися говорити один одному правду!» Врахуйте, що здатність говорити правду в непростих ситуаціях, – це одна з найцінніших і найбагатіших якостей людини сильною духом. Мотивуйте дитину.

Особистий приклад

Особистий приклад відіграє важливу роль. Адже ми, батьки, є взірцем для наслідування. Ось недавня ситуація. Наталія Миколаївна, повернувшись увечері з роботи, ділиться новинами зі своєю сім'єю: «От пощастило! Я й не сподівалася, що інспектор ДАІ повірить у мою історію про зламаний спідометр».

Напевно, я непогана актриса! Вона задоволена тим, що обманом уникала штрафу за перевищення швидкості, але навіть не задумалася, яке враження все це справило на її дев'ятирічного сина. Насправді це коштуватиме Наталії Миколаївні значно дорожче, ніж штраф за порушення правил дорожнього руху.

А скільки разів втомлені батьки вчать своїх дітей обманювати, коли просять їх замість себе відповісти на телефонний дзвінок неправдивою фразою: «Мами і тата зараз немає, а мобільні вони залишили вдома».

Часто вони заради забави жартують над своїми дітьми, і нерідко такі жарти спантеличують дітей та на якийсь момент вводять їх в оману. Наприклад, тато каже синові: «Мені сказали, що ти сьогодні погано поведишся в школі!» Син з подивом «прокручує» в пам'яті: що він такого сьогодні накоїв і хто міг про це доповісти? Тоді батько, недовго напружуючи сина, з усмішкою каже: «Я пожартував, синку». Спроба ввести кого-небудь в оману є обманом. Тому батькам варто подумати, перш ніж жартувати над своїми дітьми заради забави, чи не стане жарт для них маленьким тренінгом у мистецтві говорити неправду.

Психологи зазначають, що щирість дітей вирішальним чином визначається ставленням їхніх батьків до обману. Пол Екман у своїй книзі «Чому діти обманюють?» пише: «Перше, над чим варто задуматися батькам, занепокоєним дитячим обманом, – наскільки чесні вони самі».

КОЛИ БУЛО СТВОРЕНЕ СВІТЛО? ■

У книзі Буття сказано: «І сказав Бог: „Хай станеться світло“. І сталося світло» (1:3). Таким чином Бог створив світло. Утім, що це було за світло?

Адже світила, як написано, з'явилися лише на четвертий день творіння, та ще й після того, як вже були створені трава, зелень, плодіві дерева (див. Бут. 1:11, 12), котрі, як відомо, не можуть існувати без світла. А на четвертий день творіння світила почали «керувати днем і ніччю» (в. 18). Виходить, що четвертого дня, а не першого було відділене світло від темряви? Я вірю, що в Біблії немає суперечностей, але як тоді це зрозуміти? І що взагалі означає «керувати днем і ніччю»? (Марта Шолл).

У всі часи людство бажало знайти відповіді на запитання: звідки ми взяли? Як з'явилося все те, що наповнює

Землю? Як відбувалося творіння? На цю тему написано чимало книг, існує безліч теорій. А Біблія відповідає на ці запитання просто.

Усе, що ми бачимо, – Земля, Сонце, людина, тварини, рослини, – створене Богом. Проте Біблія не описує в деталях, як саме це відбувалося. Творець і Автор Святого Письма констатує факт творіння, але не пояснює нам деталі.

Чому Господь приховав від нас це? Напевно, тому що ми все одно б не зрозуміли. Як це з нічого Бог створив матерію?

Людині важко досягнути це. Усе одно в нас виникало б безліч інших запитань. В очах Божих ми виглядаємо, як діти (у хорошому сенсі слова), які ростуть і пізнають світ, постійно ставлять одні й ті ж самі запитання: чому і як? З одного боку, Біблія – це книга про спасіння людини, а не підручник з астрономії, ботаніки, зоології

чи книга, яка детально вивчає процеси, що відбуваються в природі. Проте, з іншого боку, це не означає, що нам не треба роздумувати і ставити собі запитання, на які важко знайти відповіді. Бог бажає, щоб ми мали великі пізнання про Нього. Мудрий Соломон говорить про пізнання в житті людей: «А путь праведних – ніби те світло ясне, що світить все більше та більш аж до повного дня!» (Прип. 4:18).

Отже, поміркуємо над цим запитанням. Що за світло було першого, другого, третього дня, коли ще не було Сонця? Біблія говорить: «Я, що світло формую та темність творю...» (Ісаї 45:7). Створення світла – перший творчий акт Божественної світобудови. Це світло не було звичайним світлом у нашому розумінні цього слова, оскільки джерело світла – Сонце, яке ми сьогодні бачимо, – було створене пізніше. Це було особливе світло, яке розганяло

первісну темряву і створювало необхідні умови для майбутньої появи всього органічного життя на Землі. Можна сказати, що світло є символом Божої присутності. Коли Господь вів ізраїльський народ пустелею, перед ним був вогняний стовп. Світло сяяло навколо Бога на горі Синай. Світло було над престолом благодаті у святині. Світло наповнило храм під час його посвячення. Світло засіяло над пагорбами Вифлеєму, коли ангели сповістили про народження Ісуса Христа. І в Новому Єрусалимі буде особливе світло від Господа: «І ночі вже більше не буде, і не потребуватимуть світла світильника та світла сонця, бо Господь Бог їх освічує...» (Об'явл. 22:5). Тому можна дійти висновку: світло, яке було в перші три дні творіння, – це світло, що походить від Самого Господа. Інакше кажучи, Бог був присутній під час створення нашої Землі й зробив усе можливе, щоб життя на ній було прекрасним.

Що означає «керувати днем і ніччю»? Як розуміти ці слова? Якщо читати весь опис про створення Сонця і Місяця, то може з'явитися безліч запитань. У Біблії є слова, які, на перший погляд, суперечать сучасним науковим дослідженням. У Святому Письмі переважно використовуються зрозумілі для людей слова та образи. Наприклад, сьогодні ми образно говоримо: сонце зійшло. Проте цей вислів не відповідає тому, що насправді відбувається в природі. Сонце стоїть на місці, це наша Земля обертається навколо нього. А цим виразом ми хочемо сказати, що минула ніч і почався новий день. Коли Мойсей писав книгу Буття, він використовував вислови, зрозумілі його сучасникам. Сонце, Місяць і зірки слугували орієнтиром і порадилом для хліборобів, пастухів, мандрівників, моряків. Фази Місяця і положення Сонця стали знаками поділу року на місяці, пори року, таким чином був складений перший календар. Коли ми розмірковуємо про створення Землі, слід пам'ятати слова апостола Павла: «Вірою розуміємо, що віки (від грец. «айон» – світ, Усесвіт) були створені Божим Словом, так що з невидимого постало видиме» (Євр. 11:3).

Віра в силу Господа допомагає нам знайти відповіді на ті запитання, на які не можуть знайти відповіді люди, котрі не визнають Бога.

ЩО ТАКЕ «СЛАВА ГОСПОДНЯ»? ■

У книзі Вихід 16:7, 10 записані такі слова: «А настане ранок, то побачите славу Господню, бо Він почув ваші ремствування на Господа... І сталося, коли говорив Аарон до всієї громади Ізраїлевих синів, то обернулися вони до пустині, – аж ось слава Господня показалася в хмарі». Схожі висловлювання трапляються і в інших текстах. Що означають слова «слава Господня»? Ідеться, безумовно, про якусь особливе явище, але про яке? Як зображується «слава Божя»? Це блискавка, веселка, туман, яскраве світіння чи інше атмосферне явище? Будь ласка, уточніть (Віктор Семенов).

У різних поєднаннях («слава Господня», «слава Божя», «слава Моя» та ін.) цей вислів вживається в Біблії понад 200 разів. Якщо проаналізувати всі ці вислови, можна дійти таких висновків.

1. Слава Господня – це відображення сили Бога, Його могутності, мудрості та влади. «І прославлюся через фараона та через військо його. І пізнають єгиптяни, що Я – Господь!» (Вих. 14:4; див. також в. 18). Ідеться про той

випадок, коли єгиптяни, які погналися за ізраїльським народом, були потоплені в Червоному морі.

«Відповів їй Ісус [Марті – прим. автора]: Чи не сказав Я тобі, що коли будеш вірити, – побачиш Божу славу?» (Івана 11:40). У цьому тексті йдеться про воскресіння Лазаря.

2. Слава Господня може проявлятися через Божі творіння. «Небо звіщає про Божу славу, а про чин Його рук розказує небозвід» (Псал. 19:2). «Але, як Я живий, – слава Господня наповнить увесь цей Край» (Числа 14:21).

3. Слава Господня – це характер Божий, який у земному житті явив Ісус Христос і який пропонується нам, людям, як взірєць. «І Слово стало тілом, і перебувало між нами, і ми побачили славу Його, – славу як Єдинородного від Отця, повного благодаті й істини» (Івана 1:14).

«Чи ж не це, – щоб владати голодному хліба свого, а вбогих бурлаків до дому впровадити? Що як побачиш нагого, – щоб вкрити його, і не сховатися від свого рідного? Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, і хутко шкірою рана твоя заросте, і твоя справедливість ходитиме перед тобою, а

слава Господня сторожею задньою!» (Ісаї 58:7, 8).

«Ми ж усі з відкритим обличчям, мов у дзеркалі, оглядаємо Господню славу і перетворюємося в той самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа» (2 Кор. 3:18).

4. Слава Господня буде явлена під час славного Другого приходу Ісуса Христа на нашу Землю. «І тоді побачать Сина Людського, що йде на хмарі з силою і славою великою» (Луки 21:27).

5. Слава Господня відображається в спасінні людей від вічної загибелі. «І з'явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло, бо уста Господні оце прорекли» (Ісаї 40:5).

Отже, якщо проаналізувати всі наведені вище вірші Біблії, можна дійти висновку: коли йдеться про славу Господню, це означає, що Бог присутній на тому місці. І дуже часто Його присутність виявлялася особливим чином:

- вогонь (Вих. 24:16, 17; 2 Хрон. 7:1-3);
- яскраве сяйво (Єзек. 43:2; Луки 2:9; Об'явл. 18:1);
- дим (Об'явл. 15: 8);
- хмара (Вих. 16:10; 1 Цар. 8:10, 11).

Особливе видіння слави Божої мав пророк Єзекїїл. Цьому присвячений весь перший розділ його книги. «Це був вигляд подоби Господньої слави! І коли я це побачив, я впав на обличчя своє, і почув голос, що говорив» (Єзек. 1:28). Крім того, таке видіння слави було дане йому двічі.

Мойсей просив Господа показати йому Його славу (див. Вих. 33:18-23). Бог прислухався до його прохання, явив Свою славу, але, як і іншим людям, не повною мірою. Мойсей був оточений скелями і закрився рукою, щоб не померти. Грішна людина,

позбавлена слави Божої, не може її витримати. Вона була показана Мойсеєві настільки, наскільки він міг винести.

Яку ж славу Божу, описану в книзі Вихід 16:7-10, побачили ізраїльтяни? По-перше, яскраву (видиму) присутність Божу. Ця хмара була доказом того, що Бог з ними, веде їх, дає про них. Сяйво, якого вони раніше ніколи не бачили, означало Божественну присутність. Являючи Себе таким чином, Господь звертався до почуттів людей, щоб вони отримали пізнання про Нього. Їм необхідно було зрозуміти, що саме Всевишній, а не звичайна людина, Мойсей, був їхнім вождем. Ізраїльтяни мали навчитися благоговіти перед Богом і слухатися Його голосу. Того ж дня вони побачили славу Божу і в іншому прояві. У пустелі їм була дана їжа: манна і перепелиці. Це також відображення слави Божої, Його сили та могутності, підтвердження обітниць про те, що Господь постійно дбатиме про щоденну їжу для мешканців Землі.

Сьогодні Господь являє нам Свою славу через Святе Письмо (унікальне в усіх аспектах відкриття Бога людям) і через Ісуса Христа – відображення слави Божої.

І повністю ми побачимо і пізнаємо славу Господню під час Другого приходу Спасителя на нашу Землю. Та якщо ми хочемо вже сьогодні в повноті досліджувати особливе відображення слави Божої в природі, то слід звернути увагу на слова, записані в книзі Йова 11:7, 8: «Чи ти Божу глибину дослідюєш, чи знаєш ти аж до кінця Всемогутнього? Вона вища від неба, – що зможеш зробити? І глибша вона за шеол, – як пізнаєш її?».

ТВ-програма на листопад (01.11 – 07.11)*

НЕДІЛЯ

1 листопада

06:00	Храмовые праздники	19:00	Філософський камінь
07:00	Удивительные факты	19:30	Дорогами християнства
08:00	Біблія продовжує говорити	20:00	Познаем истину
08:30	Непростое состояние	20:50	Вечірні історії
09:00	Сила Одного	21:00	Теорема
09:40	Готовим вместе	21:20	ЧП+
10:00	О чем говорят женщины	21:30	Вера. Человек. Судьба
10:30	Пазлы Паркера	22:00	В контексті
11:00	Малюваки	22:50	Мозаїка батьківства
11:20	ЧП+	23:20	Інша сторона
11:30	10 дней в верхней горнице	00:00	Біблія, як вона є
12:00	Богослужение в храме на Подоле	00:30	Удивительные факты
13:20	Музична скринька		
14:00	Ломастер		
14:20	В гостях у Добрячка		
14:40	Лесные истории		
15:10	Інша сторона		
15:50	Вера. Человек. Судьба		
16:30	Дорогами християнства		
17:00	Непростое состояние		
17:30	Готовим вместе		
17:50	5 хвилин для вічності		
18:00	Теорема		
18:30	...є Любов		
19:00	ДЖЕМ		
20:00	Диагноз: здоровье		
20:30	Мозаїка батьківства		
20:50	5 хвилин для вічності		
21:00	Вісті надії		
21:30	Філософський камінь		
22:00	Всепобеждающая сила молитвы		
22:30	Музична скринька		
23:20	Под абажуром		
23:30	Так промовляє Біблія		
00:00	Біблія, як вона є		
00:30	По ту сторону пригод		

ПОНЕДІЛОК

2 листопада

06:00	Музыка в моей жизни	20:50	Вечірні історії
06:30	Вісті надії	21:00	Так промовляє Біблія
07:00	Ранок надії	21:30	Диагноз: здоровье
08:00	О чем говорят женщины	22:00	Музыка в моей жизни
08:20	Готовим вместе	22:30	Настав час
08:30	Детонация	22:40	Под абажуром
09:00	Ранок надії	23:00	Помолитесь за меня
10:00	Біблія, як вона є	23:50	Настав час
10:10	Удивительные факты	00:00	Біблія, як вона є
11:00	Ранок надії	00:30	Джем
12:00	По ту сторону пригод		
12:20	Тайна жизни		
13:00	Диагноз: здоровье		
13:20	Музична скринька		
14:00	Лесные истории		
14:30	Малюваки		
14:50	В контакте с природой		
15:00	Тора. Пророки. Писания		
15:30	Вопрос служителю церкви		
16:00	Так промовляє Біблія		
16:30	Музыка в моей жизни		
17:00	Сила Одного		
17:30	Біблія продовжує говорити		
18:00	5 хвилин для вічності		
18:05	Восхождение на Голгофу		

ВІВТОРОК

3 листопада

06:00	Настав час	16:30	Вера. Человек. Судьба
06:10	Познаем истину	17:00	Храмовые праздники
07:00	Ранок надії	18:00	5 хвилин для вічності
08:00	О чем говорят женщины	18:05	Восхождение на Голгофу
08:20	Готовим вместе	19:00	Удивительные факты
08:30	Детонация	20:00	Помолитесь за меня
09:00	Ранок надії		Прямий ефір
10:00	Диагноз: здоровье		
10:30	Мозаїка батьківства		
11:00	Ранок надії		
12:00	ЧП+		
12:20	Тайна жизни		
13:00	Філософський камінь		
13:20	В контексті		
14:00	Пазлы Паркера		
14:30	В гостях у Добрячка		
14:50	Места надо знать		
15:00	Непростое состояние		
15:30	Мозаїка батьківства		
16:00	10 дней в верхней горнице		

СЕРЕДА

4 листопада

06:00	...є Любов	08:20	Готовим вместе
06:30	По ту сторону пригод	08:30	Детонация
07:00	Ранок надії	09:00	Ранок надії
08:00	О чем говорят женщины	10:00	Біблія, як вона є
08:20	Готовим вместе	10:10	Помолитесь за меня
08:30	Детонация	11:00	Ранок надії
09:00	Ранок надії	12:00	Вісті надії
10:00	Біблія, як вона є	12:20	Тайна жизни
10:10	Помолитесь за меня	13:00	Музыка в моей жизни
11:00	Ранок надії	13:30	Теорема
12:00	Вісті надії	14:00	Малюваки
12:20	Тайна жизни	14:20	Пазлы Паркера
13:00	Музыка в моей жизни	14:50	ЧП+
13:30	Теорема	15:00	Открытая книга

15:40	Вопрос служителю церкви	20:30	Вопрос служителю церкви
16:00	Помолитесь за меня	20:50	Вечірні історії
17:00	Всепобеждающая сила молитвы	21:00	Мозаїка батьківства
17:30	Дорогами християнства	21:30	Сила Одного
18:00	5 хвилин для вічності	22:00	Джем
18:05	Восхождение на Голгофу	23:00	Удивительные факты
19:00	...є Любов	00:00	Біблія, як вона є
19:30	Непростое состояние	00:30	10 дней в верхней горнице
20:00	Біблія продовжує говорити		

ЧЕТВЕР

5 листопада

06:00	Вера. Человек. Судьба	11:00	Ранок надії
06:30	Непростое состояние	12:00	Мозаїка батьківства
07:00	Ранок надії	12:20	Тайна жизни
08:00	О чем говорят женщины	13:00	Храмовые праздники
08:20	Готовим вместе	14:00	Лесные истории
08:30	Детонация	14:30	Ломастер
09:00	Ранок надії	14:50	Места надо знать
10:00	Непростое состояние	15:00	Диагноз: здоровье
10:30	Біблія продовжує говорити		(сурдопереклад)
11:00	Ранок надії	15:30	Ломастер
12:00	Мозаїка батьківства		(сурдопереклад)
12:20	Тайна жизни	16:00	Познаем истину
13:00	Храмовые праздники	16:50	Біблія, як вона є
14:00	Лесные истории	17:00	Вісті надії
14:30	Ломастер	17:30	Сила Одного
14:50	Места надо знать	18:00	5 хвилин для вічності
15:00	Диагноз: здоровье	18:05	Восхождение на Голгофу
15:30	Ломастер	19:00	Музыка в моей жизни
16:00	Познаем истину	19:30	10 дней в верхней горнице
16:50	Біблія, як вона є	20:00	Помолитесь за меня
17:00	Вісті надії		Прямий ефір
17:30	Сила Одного	20:50	Вечірні історії
18:00	5 хвилин для вічності	21:00	Непростое состояние
18:05	Восхождение на Голгофу	21:30	Інша сторона
19:00	Музыка в моей жизни	22:30	Філософський камінь
19:30	10 дней в верхней горнице	23:00	Помолитесь за меня
20:00	Помолитесь за меня	00:00	Біблія, як вона є
20:50	Вечірні історії	00:30	Всепобеждающая сила молитвы
21:00	Непростое состояние		

П'ЯТНИЦЯ

6 листопада

06:00	Мозаїка батьківства	19:00	Музыка в моей жизни
06:30	Дорогами християнства	19:30	10 дней в верхней горнице
07:00	Ранок надії	20:00	Помолитесь за меня
08:00	О чем говорят женщины		

08:20	Готовим вместе	15:45	ЧП+ (сурдопереклад)
08:30	Детонация	16:00	Помолитесь за меня
09:00	Ранок надії	17:10	ДЖЕМ
10:00	Біблія, як вона є	18:00	Богослужения в Заокске
10:10	Помолитесь за меня	18:30	В контексті
11:00	Ранок надії	19:10*	Документальный проект «Если любишь...»
12:00	Філософський камінь		(сурдопереклад)
12:20	Тайна жизни		(сурдопереклад)
13:00	По ту сторону пригод		
13:30	Непростое состояние		
14:00	Пазлы Паркера		
14:30	В гостях у Добрячка		
14:50	В контакте с природой		
15:00	Познаем истину		
15:45	ЧП+ (сурдопереклад)		
16:00	Помолитесь за меня		
17:10	ДЖЕМ		
18:00	Богослужения в Заокске		
18:30	В контексті		
19:10*	Документальный проект «Если любишь...»		
	(сурдопереклад)		
	(сурдопереклад)		
20:00	Счастливей субботы		
20:50	Вечірні історії		
21:00	Удивительные факты		
21:50	Познаем истину		
22:40	По ту сторону пригод		
23:10	Счастливей субботы		
00:00	Біблія, як вона є		
00:30	Філософський камінь		

СУБОТА

7 листопада

06:00	Теорема	13:00	ДЖЕМ
06:30	...є Любов	14:00	Філософський камінь
07:00	Счастливей субботы	14:20	Музична скринька
07:50	Вопрос служителю церкви	15:00	Богослужения в храме на Подоле
08:10	В контексті		(сурдопереклад)
09:00	Сила Одного	16:30	Музыка в моей жизни
09:30	10 дней в верхней горнице	17:00	Удивительные факты
10:00	Познаем истину	18:00	Біблія продовжує говорити
11:00	Так промовляє Біблія	18:40	Вопрос служителю церкви
11:30	Богослужение в храме на Подоле	19:00	Мозаїка батьківства
12:00	Познаем истину	19:20	Настав час
12:30	Так промовляє Біблія	19:30	Дорогами християнства
13:00	Богослужения в храме на Подоле	20:00	Інша сторона
13:30	ДЖЕМ	20:40	Под абажуром
14:00	Філософський камінь	21:00	Музична скринька
14:20	Музична скринька	22:00	ЧП+
15:00	Богослужения в храме на Подоле	22:10	Непростое состояние
16:30	Музыка в моей жизни	22:40	Вісті надії
17:00	Удивительные факты	23:00	Храмовые праздники
18:00	Біблія продовжує говорити	00:00	Біблія, як вона є
18:40	Вопрос служителю церкви	00:30	Всепобеждающая сила молитвы
19:00	Мозаїка батьківства		
19:20	Настав час		
19:30	Дорогами християнства		
20:00	Інша сторона		
20:40	Под абажуром		
21:00	Музична скринька		
22:00	ЧП+		
22:10	Непростое состояние		
22:40	Вісті надії		
23:00	Храмовые праздники		
00:00	Біблія, як вона є		
00:30	Всепобеждающая сила молитвы		

14:00
НЕДІЛЯ

ЛОМАСТЕР

НОВИЙ
СЕЗОН

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу «Надія»:
Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A, 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

Дивіться програми
телеканалу «Надія»
в кабельних мережах України,
а також у мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті:
www.hope.ua

Телефон гарячої лінії:
0 (800) 30-20-20
(Безкоштовно по Україні)
Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
biblefact.info

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте за адресою:
contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна
contact-hope

Атмосфера тепла і затишку,
наповнена змістовними
дискусіями і цікавими
роздумами на духовні теми

ВІВТОРОК 22:40

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ-програми.

«Научно-исторический
цикл программ»

АКЦІЯ - 37 грн.

Науково-історичний цикл
телепрограм з Олександром
Болотніковим:
«В поисках истинного Мессии»,
«Наука. Библийские исследования»,
«Крах великой империи».

Мова: російська

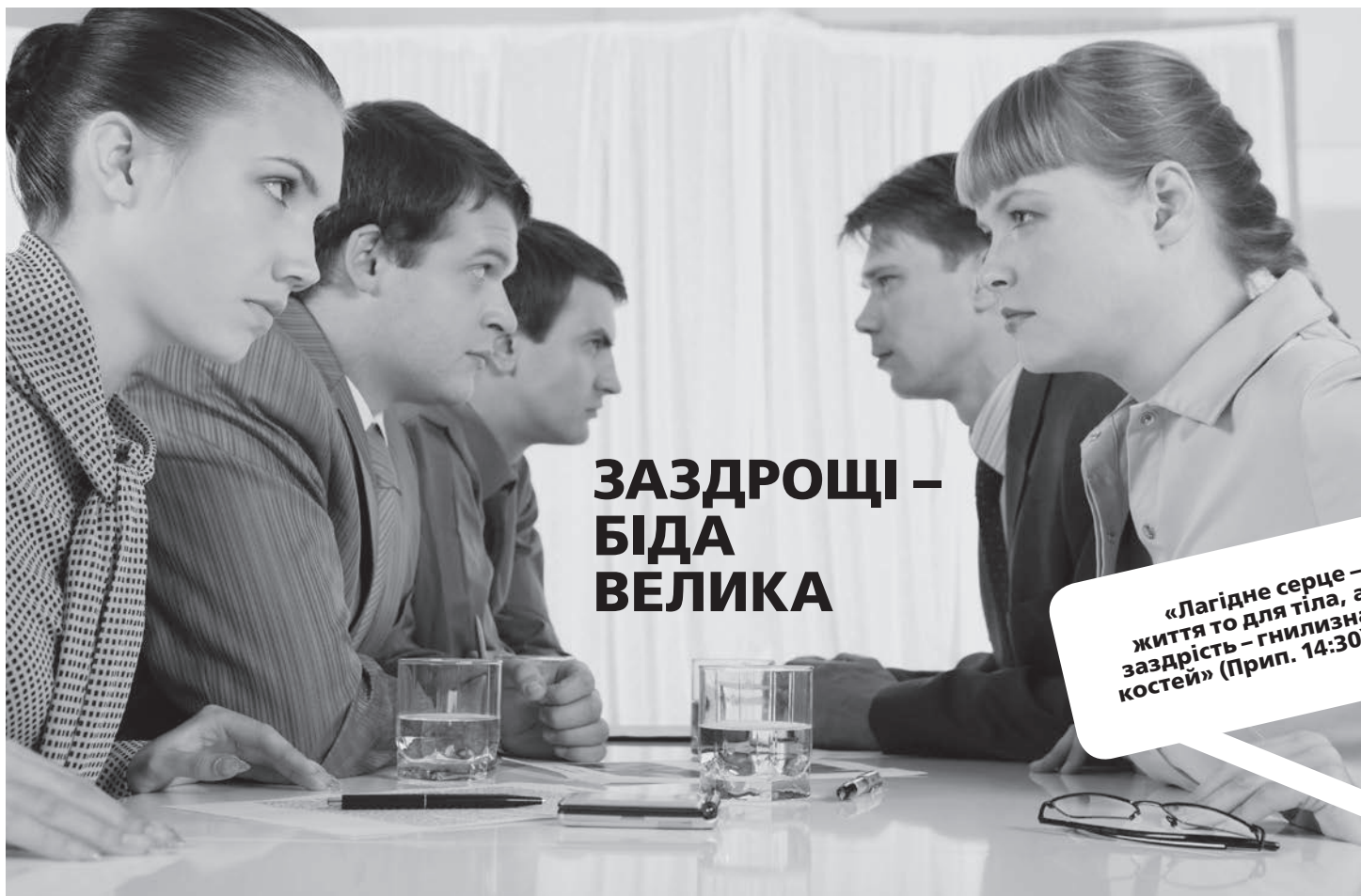

«Так говорит Библия.
Музыкальная коллекция»

Від класичних творів у виконанні
оркестру до музичних композицій
сучасності, від хорового співу до
сольного виконання. Колекція му-
зичних номерів супутникової про-
грами «Так говорить Біблія»
(м.Луцьк).

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а / с 36, Київ - 71, 04071 Україна

ЗАЗДРОЩІ – БІДА ВЕЛИКА

«Легідне серце –
життя то для тіла, а
заздрість – гнилизна
костей» (Прип. 14:30).

Уміння відчувати й знаходити радість у буденному – це скарб душі. Не кожен ним володіє. Придивіться, чи немає поруч з вами людей, у яких один клопіт: мати більше, більше, більше... У них одне на язиці: той зумів, та добилася, у тих зв'язки, а мені не щастить. Хоч живуть вони добре, проте заздрість позбавляє їх можливості радіти життю, помічати красу навколо.

Зустрічаю якось знайому жінку. На її обличчя ніби тінь упала, біля очей побільшало зморщок. Вона ледь кивнула мені на привітання.

– Чимось заклопотані, Олено Гнатівно? – запитую.

– Ой, не питаєте, – важко зітхнула жінка. – Другий тиждень не можу заспокоїтися. Яка несправедливість! Дочка моя – чудовий спеціаліст з електроніки. Школу закінчила із золотою медаллю, інститут – з відзнакою. У їхньому управлінні оголосили конкурс на заміщення посади начальника відділу. Ми сподівалися, що призначать її, та марно. Без підтримки нічого не доб'єшся.

Я не заспокоював жінку. Це безнадійно. Вона не допускає, що в доньки

може з'явитися сильніший конкурент. І треба ж було так статися, що наступного дня до мене додому завітав чоловік Олени Гнатівни. Дружина поцікавилася:

– Як поживає ваша дочка?

Обличчя гостя засвітилося радістю: – Чудово! Чоловік у неї хороший, обоє при ділі. Квартиру непогану мають. Дружно живуть. Від нашої допомоги відмовилися.

Ось дві протилежні натури, яких об'єднала доля. Але хто з них щасливіший? Зрозуміло, що чоловік. У дружини клопіт великий: заздрощі позбавляють її спокійного життя. Та спокій – це півбіди. Заздрощі можуть мати гірші наслідки.

...Андрія Романовича любили й поважали. Він керував великим господарством, мудро провадив економічну політику, очолюваний ним колектив досяг великих успіхів. Хороше враження справляла і його дружина Надія Яківна – приваблива, енергійна, ділова. Не раз чув про них:

– Чудова пара...

– Які вони щасливі...

Я мав таку саму думку, поки не

побував у їхній оселі. Ставлення до Надії Яківни у мене змінилося. Вона була привітна, приязна, а от її розмова зводилася до одного: чоловік не вміє жити. У підлеглих, мовляв, і ставки більші, і будинки в них престижніші – у самому центрі, і машини найновіших марок...

Андрій Романович намагався перевести розмову в інше русло, але Надія Яківна неухильно трималася своєї теми. Я слухав її та думав: ну чого цій жінці не вистачає? Мають гарний будинок, у кімнатах – сучасні меблі, сини здобувають освіту в столичних вузах. А все мало, мало...

Від тієї зустрічі залишився в моїй душі гіркий спомин.

Спливло небагато часу, і я дізнався, що Андрій Романович тяжко захворів: серцевий напад. Лікування було тривалим, і працювати він більше не зміг. Вийшов на пенсію за інвалідністю.

Шкода. Скільки хороших справ ще міг би зробити цей талановитий чоловік! При нагоді я цікавився його життям і якось почув у відповідь:

– Біда в нього... З дружиною негарзди. Нерви... У лікарні вона. Андрій

Романович дуже переживає... Не мені судити про причину захворювання Андрія Романовича. Але, гадаю, якби вдома у нього була доброзичлива атмосфера, він легше здолав би недугу. А от щодо Надії Яківни... Я хотів провідати її, та мені сказали, що вона нікого не хоче бачити, навіть чоловіка.

– Квіти їй співробітники принесли, то вона й не глянула, – довірливо розповідала мені знайома старенька няня. – Яка то біда, коли людина ні квітці, ні сонцю не радіє.

Над цими словами я довго роздумував. То була правда. У житті не буває так, щоб без печалей і невдач. Але вони минають, так само, як усе у світі минає. І треба вміти радіти квітці, сонцю, добромому слову навіть незнайомої людини, треба вміти відганяти розпач, віра в добро неодмінно допоможе. І добрі люди допоможуть. Шкода, що заздрісникам цього не збагнути.

Розповім ще одну життєву історію.

Уже в пенсійному віці Василина Никанорівна опинилася в чужому поліському селі – перебралася до дочки аж з Волині. Не була обділена увагою внуків, зятя, але якась печаль ярила душу. Не вистачало радості спілкування з людьми. На Волині вона працювала вчителькою, з усіма її щось ріднило, вона всім чимось допомагала. Вирішила сама розтопити кригу відчуженості. Доччину садибу жінка перетворила на квітник. Насінням незнаних тут квітів почала ділитися із сусідами, новими знайомими, яких з кожним днем ставало все більше. Для всіх вона знаходила добру пораду, щире слово. А взимку Василина Никанорівна творить диво: гаптує рушники, вишиванки та вчить вишивати всіх, хто побажає.

Полюбили жінку в селі. «Мов сонця промінець», – так про неї кажуть.

Женить заздрощі подалі від себе! Світ такий багатий, і кожен може досягти в ньому свого щастя. Нехай воно буде тільки вашим, власними руками збудованим. Заздрість не варта ваших сил та часу! Будьте щасливими!

«І я бачив ввесь труд та ввесь успіх учинку, викликає заздрість одного до одного, і це все марнота та ловлення вітру!...» (Екл. 4:4).

Микола Яненко

Останній лист

Листопад. Я повільно йду по осінньому Мінську. Ще зовсім недавно природа радувала різноманіттям барв, а тепер мимоволі згадалися слова з відомого вірша Миколи Рубцова: «Улетіли листя с тополей. Повторилась в мире неизбежность...»

Рівно 19 років тому я по-справжньому наблизилася до такого стану

неминучості свого вибору, що аж кров застигала в жилах. Два невдалих шлюби були позаду, а третій, на який я поклала стільки райдужних надій, виявився для мене, як я тоді вважала, фатальним. Я вирішила звести рахунки з життям і подумувала прихопити із собою «на той світ» і доньку-підлітка. Навіть намалювала подумки картину,

як ми це зробимо. Одного разу я сиділа в кімнаті й роздумувала. Раптом пролунав телефонний дзвінок. Знявши трубку, я почула голос єдиної в Мінську людини, яка колись простягнула мені руку допомоги в цьому чужому для мене місті, де я за направленням, закінчивши Національний авіаційний інститут, опинилася зовсім одна. Моя друга мама (рідна померла ще до мого заміжжя) запрошувала відвідати церкву. Це був не перший її дзвінок. Вона і раніше говорила мені про Бога, запрошувала на служіння. Проте я тільки з усмішкою відмовлялася. Та цього разу подумала: «А чому б не піти? Адже все одно нічого не втрачаю!» Був ранок холодного листопадового дня. Я прямувала до будівлі, у якій невелика місцева церква святкувала своє триріччя. Спостерігаючи за тим, як останній листок зірвався з дерева і закружляв у химерному хаотичному танку, я подумала: «А я ж і є цим листком – самотнім, гнаним усіма вітрами...»

У залі було тепло і затишно. Повітря було наповнене якимось невимовним святковим ароматом. Я побачила усміхнені обличчя ошатно одягнених людей. Ось підійшла до мене одна людина, потім інша. Схоже, мені тут усі дуже раді! Моє серце стислося, але не від болю. Уперше за багато років я відчула себе... вдома! Усе служіння я проплакала. Особливим чином торкнулася моєї душі проповідь пастора. На сцену він вийшов, тримаючи в одній руці Біблію, а в іншій – осінній листок. Пастор показав його людям, що сиділи в залі, і сказав: «Дивіться, який

самотній цей листок. Якщо вітер подує, він почне свій хаотичний танок і буде кружляти в повітрі доти, доки не впаде і не загине. Та якщо я зараз покладу його в Біблію, він буде захищений від усіх негараздів!»

Через тиждень на служіння я прийшла вже не сама. Зі мною була моя дочка. З того дня ми з нею «навіки прописалися» в нашій рідній церкві, якій сьогодні виповнюється 22 роки. 2 березня 1996 року ми з Мілою уклали заповіт з Господом через водне хрещення, і цей день справді став днем нашого спільного другого народження. Я ніколи не любила (по правді зізнатися, і зараз не люблю) святкувати свій фізичний день народження.

Пов'язано це з досить неприємними для мене спогадами. Коли мені виповнювалося 18 років, моя матуся так завзято намагалася приготувати для мене частування, що від перенавантаження в неї стався другий інфаркт. Швидка допомога відвезла її до лікарні в стані клінічної смерті. Тоді я просто зненавиділа цей день... Тепер у моєму житті все інакше: я народжена не тільки фізично, а й духовно. Я не просто існую, але й дуже люблю своє теперішнє життя.

...Я знову йду по осінньому Мінську. Останнє листя, що опадає з дерев, уже не викликає в мені депресивних переживань. Навпаки, я дивлюся на нього з веселим серцем і тихенько, напівголосно наспівую свій улюблений псалом: «Як величні діла Твої, Господи! Дуже глибокі всі думки Твої...» Дякую Тобі, Отче, за дар життя!

ПОЧУТТЯ ВДЯЧНОСТІ

«За все дякуйте, бо це Божа воля в Ісусі Христі щодо вас» (1 Сол. 5:18).

У сучасному світі доволі тяжко виховати справді вдячних дітей, оскільки дитині складно пояснити, чому вона не має того, що є в інших. Чи зробить наявність найновішого смартфона чи іншого гаджета вашу дитину кращою? Ні. Проте вдячність за все, що в неї є, і навіть за можливості, які надає їй життя, спроможні на це.

1. Спробуйте відмовитися від звичних предметів комфорту хоча б на тиждень.

Коли ми задовольняємо найменшу забаганку дитини, вона вважає, що має право на все: від простої шоколадки до нового гаджета. Щоб розвинути в неї почуття вдячності, спробуйте всією родиною відмовитися від предметів комфорту на тиждень. Не вмикайте комп'ютер, телевизор, пральну

або посудомийну машину. Це може створити дискомфорт, але буде чудовим способом показати рідним, що потрібно цінувати те, що ми маємо.

2. Займіться волонтерською роботою.

Раз на місяць займіться зі своїм малюком волонтерською роботою. Нехай він пограє з людьми похилого віку в будинку престарілих в настільні ігри або допоможе прибрати в парку. Варіантів може бути безліч, а результат змінить ваше життя і життя вашої дитини.

3. Навчіть дитину знаходити користь у всьому.

Якщо довгий дорожній затор виводить вашу дитину із себе, а дощ на вихідних здається їй кінцем світу, вам варто навчити її знаходити користь у будь-якій життєвій ситуації. Наприклад, якщо вам інколи треба

попрацювати на вихідних, поясніть своєму малюкові, що ви заробите більше грошей і на наступних вихідних зможете піти з ним у парк атракціонів. Якщо вас застав дощ на прогулянці, скажіть своєму малюкові, що тепер не треба буде мити машину.

4. «А якби?»

Один з кращих способів навчити дитину вдячності - показати, що деякі люди мають значно менше. Запитайте в неї: «А якби в тебе не було місця для ночівлі? А якби в тебе не було грошей на їжу? А якби ти хворів і не мав коштів на ліки?» Ці запитання допоможуть їй зрозуміти: вона повинна радіти тому, що в неї є.

5. Говоріть слова подяки.

Якщо ви хочете навчити свою дитину бути вдячною, робіть це самі. Дякуйте всім, кого зустрічаєте протягом дня, - чи то продавцю у магазині, чи то офіціанту. Так ви покажете своєму малюку, що можна підняти людині настрій на цілий день, просто сказавши «дякую».

6. Зробіть подяку щоденним ритуалом.

Дослідження показують, що вдячні люди - найщасливіші. Тому перед сімейною вечерею нехай кожен скаже кілька слів, за що він вдячний Богові, а також своїм рідним і близьким.

7. Змініть перспективу.

Забудьте фразу «Я повинен». Замініть її установкою «Я радий». Наприклад: «Я радий забирати своїх дітей зі школи» або «Я радий дивитися, як мій син грає у футбол». Ця проста установка допоможе вам отримувати від життя маленькі радощі щодня й навчить цього ж ваших дітей.

Пам'ятайте, що дитина завжди бере з вас приклад. І тільки коли ви самі навчитеся бути вдячними за все, що маєте, ваша дитина чинитиме так само.

Дорогі наші читачі

Щиро дякуємо Вам за Ваші листи, через які ми щодня отримуємо стільки приємних побажань, слів підтримки для всіх працівників видавництва «Джерело життя». Це нас окрилює і надихає трудитися, ділитися з Вами Благою звісткою та різною корисною інформацією. Вдячні всім тим, хто надсилає нам свої вірші, у яких прославляється Господнє Ім'я. Вони прикрашають сторінки нашого видання і залишають добрий слід у серцях наших і всієї нашої читачької аудиторії. Нехай Господь береже Вас і Ваші родини! Бажаємо Вам міцного здоров'я, миру, радості, щедрих Божих благословень, втілення найпотаємніших бажань ваших сердець!

*З найкращими
побажаннями,
редакція газети
«Вічний Скарб»*

Наскільки Бог близький до нас?

mihailyunakovsky.ru

«Господь споглядає з небес, і бачить усіх синів людських, приглядається з місця оселі Своєї до всіх, хто замешкує землю: Хто створив серце кожного з них, наглядає всі їхні діла!» (Псал. 33:13-15). Ці рядки безпосередньо пов'язують Небеса з усім, що відбувається на Землі. Бог сидить на престолі. І, здається, це так далеко від нас, що дістатися туди в людей немає ніякої можливості. Проте ці вірші безпосередньо вказують на те, що нам і не слід цього робити.

Бог Сам «приглядається з місця оселі Своєї до всіх, хто замешкує землю», тобто доглядає і дбає. Він створив усіх нас, знає кожного на ім'я, вникає в усі наші справи.

Вдумайтесь в зміст останньої фрази: «...наглядає всі їхні діла». Відкриття цих слів просто приголомшує! Виявляється, Бог не періодично поглядає в наш бік, не час від часу цікавиться, як у нас справи. Він бачить «ВСІ їхні діла»! Трохи творчої уяви - і ми зможемо змалювати картину, яка реально відбувається поруч із нами щомиті. Уявіть, що ви просто йдете вулицями свого міста. Погода прохолодна, пронизливо свистить вітер, слизько. Ви шукаєте від холоду і вдивляєтесь в дорогу, як би безпечніше пройти. І цієї ж миті Бог на Небесах відзначив для себе таке: «Йому холодно, він боїться посковзнутися». Ви зиркнули вбік людини, котра проходить повз. Бог подивився туди ж. Ви знову відвели свій погляд на дорогу - Бог зробив так само. «Так, - думаєте ви, - взуття вже зносилося». «Йому необхідні нові чоботи», - відлунням повторює Господь.

Це і є реальна картина того, що криється за цією простою біблійною фразою: «...наглядає всі їхні діла»!

«Наглядає» - значить пильно вдивляється, постійно стежить, не відводячи очей! Господь думає про те саме, що й ми, щомиті протягом усього нашого життя! Він дивиться туди ж, куди дивимося й ми, щомиті протягом усього нашого життя! Бог слухає наш внутрішній діалог із самим собою щомиті протягом усього нашого життя!

Коли я це зрозумів, то зовсім інакше почав ставитися до спілкування з Богом. Виявляється, Йому не треба кричати! Господь завжди поруч з нами на відстані молитви. Ідучи вулицями свого міста, перебуваючи на роботі або розмовляючи з кимось, ви можете вимовити тихе слово - і Бог почує. Адже Він доглядає за нами, цікавиться нами, бачить нас, чує нас, думає про нас! Він вникає в усі наші справи!

Це відкриття повинно ввести нас у стан глибокого миру в Богові. Що б зі мною не відбувалося - Господь поруч, Він усе знає, Він у курсі всього, що зі мною трапляється! Від Нього нічого не приховати, Йому не вдасться збрехати, від Нього неможливо сховатися! Псалмист зазначає: «Куди я від Духа Твого піду, і куди я втечу від Твого лица? Якщо я на небо зйду, - то Ти там, або постелюся в шеолі - ось Ти! Понесуся на крилах зірниць, спочину я на кінці моря, - то рука Твоя й там поводить мене, і мене буде тримати правиця Твоя!» (Псал. 139:7-10).

Отже, проблема не в Богові. Він більше, ніж ми самі, дбає про те, чим ми зайняті сьогодні. Нам просто необхідно в це повірити, прийняти й надалі будувати своє життя на усвідомленні неймовірної близькості Бога та Його нечуваної турботи про нас.

Михайло Юнаковський

Золоті правила спілкування з людьми

1. Правило дзеркала.

Перш ніж засуджувати інших, слід звернути увагу на себе.

2. Правило болю.

Ображена людина, як правило, сама ображає інших. Не зганяйте свій біль на ближніх.

3. Правило верхньої дороги.

Ми переходимо на вищий рівень, коли починаємо поводитися з іншими краще, ніж вони поведуться з нами.

4. Правило бумеранга.

Коли ми допомагаємо іншим, то допомагаємо самі собі.

5. Правило обміну.

Замість того щоб ставити інших на місце, ми повинні поставити себе на їхнє місце.

6. Правило навчання.

Кожна людина, яку ми зустрічаємо, потенційно здатна нас чогось навчити. Зумійте почути іншого!

7. Правило харизми.

Люди виявляють інтерес до людини, яка цікавиться ними.

8. Правило десяти балів.

Віра в кращі якості людей зазвичай змушує їх проявляти найкраще, на що вони здатні.

9. Правило конфронтації.

Спочатку слід подбати про людей і тільки потім, у разі нагальної потреби, вступати з ними в конфронтацію.

10. Правило кам'яної скелі.

Довіра - це фундамент будь-яких стосунків.

11. Правило ліфта.

У процесі взаємин ми можемо піднімати людей угору або опускати вниз. Взаємини розвиваються, коли наш «ліфт» везе інших угору.

12. Правило ситуації.

Ніколи не допускайте, щоб ситуація значила для вас більше, ніж стосунки.

13. Правило землеробства. Усі стосунки потрібно культивувати.

14. Правило терпіння.

Подорожувати разом з іншими завжди доводиться повільніше, ніж подорожувати одному.

15. Правило Івана.

Якщо в Івана є проблеми з усіма, головною проблемою зазвичай є сам Іван.

16. Правило доступності.

Легкість у стосунках допомагає іншим відчувати себе вільно з нами.

17. Правило окопу.

Коли готуєтеся до «бою», викопайте для себе такий окоп, щоб у ньому помістився і ваш друг.

18. Правило 101 відсотка.

Знайдіть один відсоток, з яким ви згодні, і спрямуйте на нього сто відсотків своїх зусиль.

19. Правило співробітництва.

Спільна робота підвищує імовірність спільної перемоги.

20. Правило святкування.

Справжня перевірка стосунків полягає не тільки в тому, наскільки ми вірні друзям, коли вони зазнають невдачі, але і в тому, наскільки щиро ми радіємо, коли вони досягають успіху.

II частина

Дошлюбні
інтимні стосунки

МОЯ НАРЕЧЕНА – ЗАМКНЕНИЙ САДОК

Важливі відкриття сексопатологів

У дівчини, котра змінила трьох-чотирьох партнерів, імовірність захворіти на рак шийки матки у 15 разів вища, ніж у тієї, що має одного партнера. Чим це пояснюється? На сьогодні вже доведено, що чоловік та жінка під час інтимного життя кодуються лише на одного партнера, причому як на психологічному, так і на фізіологічному рівнях. Особливо це стосується жінки.

Жіночі статеві органи є вкрай ніжними та делікатними, тимчасом як чоловіча сперма – агресивна. Тому в матці жінки виробляються спеціальні гормони та антитіла, що нейтралізують агресію сперми. Як повідомляє відомий американський вчений, лікар-уролог Дональд Тайлер, у матці жінки, що має лише одного постійного статевого партнера, виробляються специфічні білки, що нейтралізують вплив сперми. Однак якщо жінка невимоглива в питаннях моралі, її matka не встигає адаптуватися до різних «сортів» сперми, а імунітет слабшає. Цим можна пояснити високий відсоток онкологічних захворювань.

Аргумент:

Медицина стверджує, що для молодого чоловіка секс – просто необхідність, фізіологічна потреба. А утримання та незадоволення цієї природної потреби може викликати навіть психічні розлади.

Контраргументи:

Л.А.Богданович, доктор медичних наук, у своїй книзі «Пробудження почуттів» пише: «Неймовірна кількість нормальних чоловіків може відмовитися від задоволення сексуальних бажань, причому це вимушене

утримання не завдає ніякої шкоди здоров'ю. Практика чуттєвості в ранньому віці є фатальною за своїми фізіологічними та моральними наслідками, тобто є фатальною для фізичного здоров'я чоловіка та складу його характеру... Більш пізній початок статевого життя не лише не завдає шкоди здоров'ю, але й навпаки – має значні переваги, що надовго зберігає сексуальну силу чоловіка. Чим раніше виникла чуттєвість, тим раніше вона згасає. У подальшому це позначиться на подружньому житті з усіма фізичними та моральними наслідками».

Чи трапляється сьогодні мужня молодь, котра радіє вірності Божому Заповіту, відмовляючись від молодечих посядань, наслідуючи при цьому пораду апостола Павла: «Уникай молодечих посядань, настирливо шукай праведності, віри, любові, миру...» (2 Тим.2:22)?

«Краще смерть, аніж безчестя чи порушення Божого Закону, – це має стати девізом кожного християнина» (Е.Уайт. Свідчення про інтимні стосунки, подружню невірність і розлучення, с.115).

Шлюб – це заповіт

Аргумент:

Я розумію, що дошлюбні інтимні стосунки з різними людьми – це зло. Однак ми з нареченою скоро одружимося. Ми не хочемо чекати, тому приймаємо рішення вже тепер жити, як чоловік та дружина, ми ж кохаємо одне одного! Мені здається, що немає особливої різниці: почати інтимне життя тепер чи після вінчання. Невже цей простий обряд щось змінює в стосунках закоханих?

Контраргумент:

У книзі пророка Малахії Господь називає шлюб умовою, тобто заповітом

(див. Мал.2:14; прим.: у Синодальному перекладі «законная жена»).

Шлюбна умова – це заповіт не просто між двома: нареченим та нареченою, а між трьома! Третім є Сам Автор шлюбу! З моменту укладення цього заповіту молоде подружжя перебуває під особливою опікою величного Подателя всіх благ. Укладення цього заповіту відбувається саме під час вінчання. На вінчанні присутні тисячі невидимих свідків – Сам Автор шлюбу, ангели, небожителі. «Нехай наречений та наречена в присутності небесного Всесвіту дадуть обіцянку кохати одне одного, як постановив Господь» (Е.Уайт. У небесних оселях, с.202). Тут присутні також видимі свідки: батьки, друзі, члени Церкви та пастор, що діє від імені Автора шлюбу.

Перед усією цією незліченною кількістю свідків у разі підкорення людини Божим велінням Господь бере на Себе зобов'язання охороняти та благословляти нову родину. Він обіцяє благословити їхню оселю, садок, поле, дітей та їх самих. Ці Божі зобов'язання чують та враховують не лише добрі, а й злі сили.

«Коли Його діти шукають у Нього захисту, Він зі співчуттям та любов'ю підіймає над ними Свій стяг, виступаючи проти ворога. "Не торкайся їх, – наказує Він, – вони Мої. Я записав їх на долонях Своїх"» (Е.Уайт. Пророки і царі, с.57).

«Над жертвою склали заповіта зо Мною». Шлюбний заповіт – це заповіт, «що над жертвою склали» (Псал.50:5). Якщо заповіт між Богом та людиною Сам Христос закарбував Своєю Жертвою, то в шлюбному заповіті наречена приносить у жертву власну цноту.

Дошлюбні інтимні стосунки можуть мати такі наслідки:

– ускладнення внаслідок розголошення таємниці;

– небажана вагітність;
– небажана дитина.

Чи знаєте ви, що більш ніж половина дітей, що народжуються у світі, є небажаними? На другому тижні життя в утробі матері дитина вже відчуває, що є небажаною. Чи знаєте ви, який вплив на формування особистості мають ці відчуття?

Благословення утримання

– Утримання до шлюбу збереже від гірких розчарувань.

– Утримання до шлюбу захистить чоловіків від статевих дисфункцій.

– Утримання до шлюбу збереже від венеричних захворювань, від чуми ХХІ століття – СНІДу. Сьогодні нараховується близько 35 млн офіційно зареєстрованих хворих, 9 млн з яких – діти.

– Утримання до шлюбу обіцяє більше інтимне задоволення в шлюбі.

– Утримання до шлюбу допомагає уникнути розлучень.

– Утримання до шлюбу попереджує статеві розлади в жінок.

– Утримання до шлюбу забезпечує більш тісний взаємозв'язок між членами подружжя.

– Утримання до шлюбу значно знижує ймовірність позашлюбних романів.

– Утримання до шлюбу допомагає уникнути почуття провини.

– Утримання до шлюбу підвищує самоповагу.

– Утримання до шлюбу виключає ризик завагітніти та вимушеність укладення шлюбу з несподіваним партнером у разі вагітності.

– Утримання до шлюбу виключає необхідність абортів.

– Утримання до шлюбу зберігає цінність та сенс медового місяця (див. Н. ван Пелт. Дивовижне кохання, с.210).

Ось чому «моя наречена – замкнений садок». Цей садок відчиняється для щастя та насолоди лише після укладення заповіту вінчання.

Надія для тих, хто помилився

Для тих, хто помилився, існує добра новина! Бог прощає й не згадує помилки. Він кине в морську глибочину усі наші помилки, гріхи та пороки й ніколи їх звідти не дістане! Приходьте до Небесного Отця з покаанням, і Він обіцяє пробачити.

Пробачте і ви самих себе! Не носіть роками почуття провини. «Ісус бачить провину минулого та пропонує прощення, тому ми не повинні безчестити Його сумнівами в Його любові. Почуття провини має бути покладене до підніжжя Голгофського хреста. Відчуття гріховності отруює джерела життя та істинного щастя. Однак Ісус говорить: «Поклади це на Мене. Я зніму з тебе гріх. Я дам тобі мир. Не позбавляй себе самоповаги, бо Я викупив тебе ціною Власної крові... Я зміцню твою ослаблену волю. Я звільню тебе від докорів сумління» (Е.Уайт. Свідчення про інтимні стосунки, подружню невірність та розлучення, с.290). Дух пророцтва застерігає: «Будь-яка гріховна насолода, будь-яке потурання своїм слабостям – це шрам, залишений у душі... Покаання можливе, однак душа вже пошкоджена, вона завжди носитиме на собі шрами. Ісус може омити гріх, однак душі вже завдано шкоди» (Е.Уайт. Листи молодим закоханим, с.44).

Ольга Стасюк

У матерей святая
должность в мире

У матерей святая должность в мире – Молиться за дарованных детей. И день, и ночь в невидимом эфире Звучат молитвы наших матерей. Одна умолкнет, вторит ей другая. Ночь сменит день, и вновь наступит ночь. Но матерей молитвы не смолкают За дорогого сына или дочь. Господь молитвам матерей внимает, Он любит их сильнее, чем любим мы. Мать никогда молиться не устанет О детях, что еще не спасены. Всеу есть время, но пока мы живы, Должны молиться, к Богу вопиять. В молитве скрыта неземная сила, Когда их со слезами шепчет мать. Как тихо. Во дворе умолкли птицы, Давно уже отравились все спать. Перед окном склонилась помолиться Моя родная любящая мать.

Унікальні натуральні продукти,

які замінюють антибіотики

Більшість людей під час хвороб вживають антибіотики з аптеки. На жаль, багато з них вбивають деякі потрібні бактерії в кишечнику. Організм може самостійно боротися з багатьма хворобами, а нам слід допомагати йому продуктами і травами, подарованими природою. Адже існують натуральні засоби, які мають властивості антибіотиків.

1. Цибуля

Цибуля ефективно бореться з бактеріями і підвищує імунітет. Додавши до цибулі сік лайма, можна знищити стійкі до антибіотиків бактерії кишкової палички.

2. Капуста

Капуста має протимікробні властивості. А в процесі квашення вона стає ще кориснішою.

3. Астрагал

Астрагал (рослина родини бобових; стародавні скіфи називали його «травою безсмертя») застосовують для підвищення імунітету та боротьби зі стресом.

Також його можна використовувати в разі застуди.

4. Мед

Дефенсин-1 (унікальний білок, який є частиною імунної системи комах і додається ними в мед) у складі меду – натуральний антибіотик, який убиває погані бактерії та створює в організмі захисний бар'єр.

5. Кориця

Кориця – це не тільки натуральний антибіотик, а й антиоксидант. До того ж вона допомагає позбутися *Escherichia coli* O157: H7. Ця небезпечна бактерія найчастіше викликає харчові отруєння, криваву діарею і навіть відмову нирок.

6. Шавлія

Шавлія лікарська використовується для лікування захворювань дихальних шляхів і шлунка. Також її застосовують під час грипу та застуди.

7. Чебрець

Компонент тимол, що міститься в олії чебрецю, має протимікробні

властивості. Також у його складі є сильний рослинний антибіотик карвакрол, який вбиває золотистий стафілокок.

8. Розмарин

Розмарин використовують у разі захворювань шлунково-кишкового тракту та проблем з нервовою системою.

9. Кориандр

Кориандр здатний зменшити болі та нудоту. Його також слід використовувати для поліпшення травлення.

10. Гірчична олія

Гірчична олія позбавляє від гельмінтів і хвороботворних бактерій.

Також зверніть увагу на такі природні антибіотики:

- ехінацея;
- куркума;
- імбир;

олія орегано (рослина, що використовується як прянощі і має сильні антибактеріальні властивості).

За допомогою цих природних засобів можна позбутися різних захворювань, а також зміцнити імунітет.

НАШ ОРГАНІЗМ

22 година. У крові вдвічі збільшується кількість лейкоцитів – це імунна система проводить перевірку довіреної їй території. Температура тіла падає. Біологічний годинник повідомляє: час спати.

23 година. Тіло дедалі більше розслабляється, але в кожній клітинці тривають відновлювальні процеси.

24 година. Свідомість все більше опановують сновидіння, а мозок продовжує працювати, "розкладаючи по полицях" отриману за день інформацію.

1 година. Сон дуже чутливий. Невилікуваний вчасно зуб або травмоване давним-давно коліно можуть почати боліти й не дадуть заснути до ранку.

2 година. Усі органи відпочивають, а печінка працює, очищаючи під час сну організм від накопичених токсинів.

3 година. Повний фізіологічний спад: артеріальний тиск на нижній межі, пульс і дихання нечасті.

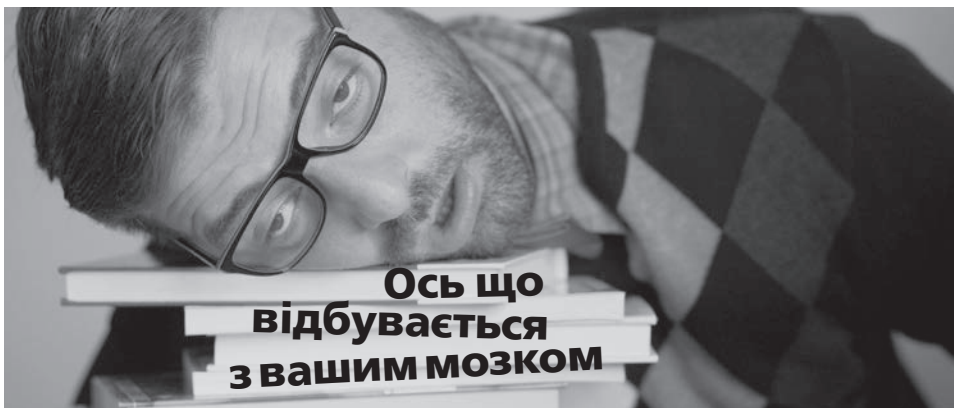
4 година. Мозок забезпечується мінімальною кількістю крові й не готовий до пробудження. Зате слух надзвичайно загострюється – прокинутися можна від найменшого шуму.

5 година. Нирки відпочивають, м'язи дрімають, обмін речовин уповільнений, але загальному організму уже готовий прокинутися.

6 година. Організм уже готується до пробудження, хоч свідомість ще дрімає. Наднирники починають викидати в кров гормони – адреналін і норадреналін, які підвищують артеріальний тиск і змушують серце битися частіше.

7 година. "Зоряний час" імунної системи. Саме час зробити розминку і прийняти контрастний душ.

Ось що відбувається з вашим мозком

Що відбувається з вашим мозком, якщо ви мало спите

Напружений темп сучасного життя змушує людей чітко розставляти пріоритети. Доводиться обирати: або успішна робота та інша діяльність, або повноцінний сон. Найчастіше люди замість сну обирають справи, на які завжди не вистачає часу.

З одного боку – добре, що можна в критичній ситуації відмовитися від декількох годин сну, аби все встигнути. Та якби ми знали, як позначаються на нашому організмі ці надмірні зусилля, то ніколи б не засиджувалися допізна за роботою і спали б як мінімум 8 годин на добу.

Не секрет, що дефіцит сну шкідливий для фізичного здоров'я. Людина, яка хронічно недосипає, стає більш схильною до діабету, страждає від різних порушень обміну речовин. Раптове схуднення або набір ваги, швидка стомлюваність, млявість, астения (хворобливий стан, що проявляється через підвищену втомлюваність і виснаженість з крайньою нестійкістю настрою) або булімія

(розлади харчування, пов'язані з переборною тягою до переїдання і нападами блювоти, яку навмисно викликають у себе хворі) – типові наслідки, з якими зіткнуться позбавлені нормального сну люди.

Проте біда не приходить одна: крім шкідливого впливу на фізичне здоров'я, недосипання небезпечно своїм впливом на психіку та мозок людини. Учені-неврологи звертають увагу на це важливе питання дедалі більше: нестача сну стала актуальною проблемою для всіх.

1. Швидке старіння

Недостатній сон провокує прискорення процесів старіння в організмі. Люди, котрі мало сплять, виглядають значно старше за свій вік і часто мають слабше здоров'я, ніж їхні однолітки. Це пов'язано зі збоями в роботі гормональної та нервової систем. Мозок теж старіє значно швидше, починається передчасний склероз.

2. Порушення розумових процесів

Якщо ви спите менше визначеного часу, ваш мозок не спроможний нормально працювати. Порушується кровообіг у фронтальній корі головного мозку, будувати логічні зв'язки стає значно складніше. Мозок сонної людини працює в нестабільному режимі й схожий на мозок підлітка під час гормонального вибуху: ніякої врівноваженості, суцільна спонтанність і необдуманість дій.

3. Отруєння токсинами

Мозок здатний накопичувати токсини так само, як і інші органи! Під час сну токсичні сполуки виводяться з мозку і потрапляють до печінки, мозок очищається. Якщо спати мало, процес очищення проходить неповний цикл і токсини залишаються там, де їх бути вже не повинно.

4. Низький опір стресам

Чим менше ви спите, тим серйозніший ризик виникнення психічних захворювань. Організм справляється зі стресами і нервовими переживаннями завдяки сну. Недосипання – причина дратівливості, агресії, пригніченого стану і низького ступеня концентрації на складних справах.

Відмовляйтеся від сну тільки у край серйозних ситуаціях. Значно краще бути бадьорим і розумно мислити, ніж намагатися стрибнути вище голови, витрачаючи нічний час на завершення термінових справ. Вони нікуди не подінуться, а от психічне здоров'я можна втратити несподівано, непомітно і безповоротно.

**КОНТАКТ-ЦЕНТР
НАДІЯ**
 contact.hope.ua

ЦІЛОДОВОБА
 телефонна лінія довіри
 працює спеціально
 для Вас.

Тут Вас вислухають,
 зрозуміють, втішать,
 нададуть допомогу та
 підтримають у молитві.

Молитовна допомога

- Консультація священнослужителя
- Молитовна підтримка
- Вивчення Біблії

*«І будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас.
 І будете шукати Мене, і знайдете...» (Біблія, книга Єремії 29:12, 13).*

ТЕЛЕФОН В УКРАЇНІ:

 0 800 30 20 20
 (безкоштовно по Україні)

 24/7

 contact-hope

 molitva@hope.ua

**РАДІО
ГОЛОС НАДІЇ**

**ПРАЦЮЄМО
ДЛЯ ВАС
ЦІЛОДОВОБО!**

Надихаючі програми
для всієї родини, а
також позитивна
християнська музика

слухайте нас на radio.hope.ua

А ТАКОЖ НА:

- 1-й програмі Українського радіо /СБ 17:30 - 17:45, НД 8:50 - 8:55/
- 2-й програмі Українського радіо /ВТ 18:45 - 19:00, ВТ 18:45 - 19:00/
- Радіо Ера FM /НД 9:08, ВТ 22:25/

ЗАЛИШАЙТЕСЬ НА ХВИЛІ "ГОЛОСУ НАДІЇ"

НОРЕ.UA
телеканал Надія

ПРЕМ'ЄРИ на телеканалі «НАДІЯ»

«ЕСЛИ ЛЮБИШЬ...»
 06.11 о **19:10**

Фільм, присвячений
Всесвітньому дню сиріт.

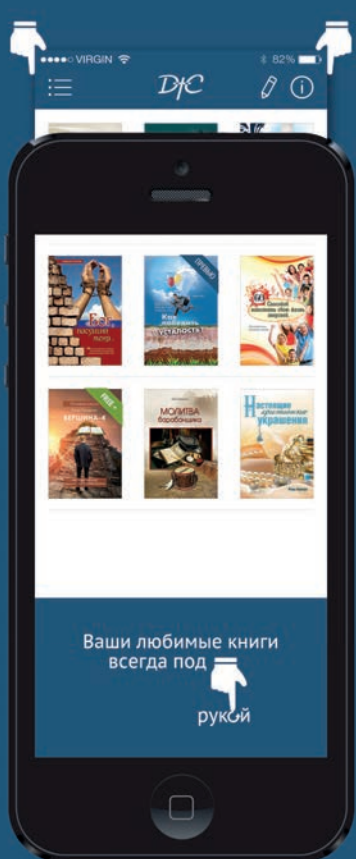
«ОЖИДАЮЩИЕ»
 21.11 о **14:30**

Хто такі адвентисти?
 Фільм про діяльність Церкви
 адвентистів сьомого дня в Україні.*

* Об 11:30 пряма трансляція урочистого богослужіння, присвяченого ДНЮ НАДІЇ. Приєднуйтеся до перегляду!

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги
всегда под
рукой

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор
 видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошун
 Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
 Дизайн та верстка: Артур Антер
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код:
 ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ,
 вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку
 «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в
дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а
також право редагувати і скорочувати тексти.
 Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошен-
 ня, реклама та листи дописувачів друкуються мовою
оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети.
 Відповідальність за зміст статей несе автор.

**Свідцтво про державну
реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

